

**O 130. OBLJETNICI
NAŠE IVANE**

**KAKO
STATI NA KRAJ
NASILJU?**

**SVETI OTAC
PO TREĆI
PUTA U HRVATSKOJ**

**2003. EUROPSKA GODINA
OSOBA S INVALIDITETOM**

OSMAŠI-ODLIKASI

OPROŠTAJ SA ŠKOLOM

8.a

**Andela Blažević, Zvonimir Buzatović
Vedrana Đaković, Ena Đurašinić,
Majda Golob, Bojan Kljajić, Nina Radičević,
Filip Rogić, Nastasja Štefanić**
Razrednica: Elizabeta Rugle

8.b

**Vanesa Busija, Marina Hemar, Vedrana Jukičić,
Irena Stašjuk, Katarina Šarić, Maja Šemjanjski
Tena Tiljak, Maja Zvirotić**
Razrednica: Ana Petrić

Nastasja Štefanić, 8.a

Tina Tiljak, 8.b

8.c

**Ivan Čuljak, Anja Kurtušić, Marina Leninger
Monika Milić, Alojzije Mirković, Renata Sliva
Anamarija Vujnović**
Razrednica: Zdenka Suričević

8.d

**Ana Garić, Ivana Matković, Ivan Orešković,
Bruno Sojčić, Bjanca Stjepanović, Ivka Gudelj**
Razrednica: Lucija Korčić

Monika Milić, 8.c

8.e

**Anita Roso, Mirta Mikinac, Kristina Lovrić,
Sara Ilakovac, Mitja Ružojčić, Mihovil Bičanić,
Mario Kruljac, Igor Buntić**
Razrednici: Marin Ratković

Nekada sam jedva čekala zvono za kraj sata ili nastave, ali zadnje zvono zaboljet će.

TANJA KOŽIĆ, 8.b

Sad bih htjela vratiti vrijeme unatrag da ne završi ova školska godina, jer je puna uspomena koje se nikad ne zaboravljaju.

KRISTINA SOLDANO, 8.d

Ova škola mi je bila kao drugi dom, a prijatelji iz razreda kao braća i sestre. Tu sam se smijala, plakala i doživljavala prve ljubavi, a ostali su me podržavali u svemu. Pomalo se bojim srednje škole, ali se i nadam da će i tamo biti lijepo kao i ovdje.

HVALA SVIMA NA

SVEMU! RENATA SLIVAR, 8.c

hvala knjižnici i knjižnicarki što su nam omogućile čitanje lektira i drugih knjiga; **SVIMA, BAŠ SVIMA, MI OSMAŠI ŽELIMO JEDNO VELIKO "HVALA!"**

MONIKA MILIĆ, 8.c

Želim se zahvaliti školi što me učinila snažnijom i potpunijom osobom ulijevajući u moje djetinjstvo ocean sreće, znanja, ljubavi i prijateljstva.

MARIJA BOŽIĆ, 8.e

Kroz ovih osam godina školovanja provela sam najljepše trenutke, naučila sam mnogo toga i zato hvala svima onima koji su nam omogućili da nam ovo razdoblje ostane zaista u lijepom sjećanju.

ANAMARIJA VUJNOVIĆ, 8.c

Poštovani nastavnici i nastavnice! Od sveg srca Vam se zahvaljujem za svo pruženo znanje i brigu, škola mi je katkad bila mjesto iz kojega sam poželio što prije otići, što prije odrasti, ali mnogi trenuci koji su provedeni u njoj s Vama nikada neće pasti u zaborav.

MATEJ CINDRIĆ, 8.b

Ivana Matković, 8.d

Anita Roso, 8.e

KAZALO

Osmiši odlikaši	2
Ministrovo priznanje	4
Naši uspjesi	5-8
Dječji forum	9-10
Sa psihologom	11
S Damirom Milošem	12-13
Humanost na djelu	14-17
Djeca protiv nasilja	18
Iz života škole - Naši slikopisi	19
Naš gost Božidar Prosenjak	20-21
O 130. obljetnici rođenja naše Ivane	22-26
Iz života škole	27-32
Sveti otac treći put u Hrvatskoj	33
Olovkom i iistom u ruci	34-37
English page	38
Film, glazba, ples	39
Šport	40
Zabavni kutak	41-42
Strip	43
Pozdrav iz Slavonskog Broda	44

UVODNIK

Dragi naši mamini i tatini, svoji i ne baš posve svoji, uskoro ćete primijetiti kako se naš novi Meteor širi poput gripe po svim hodnicima, učionicama, klupama, torbama. Svako malo iskrasne neko novo lice s radosnim krikom, pitate se što mu je?! Meteor. Dokopao se najnovijeg, najpopularnijeg školskog časopisa. Zna li da je Ministrovo priznanje dobila naša učiteljica? Pratili smo za vas treći pohod Sv. Oca Hrvatskoj. Samo za bajkovite sanjare, Ivanoljupce i Ivanoznance, istražili smo nešto više o 130. obljetnici rođenja naše Ivane.

14. veljače, dana kada su mačke zamijaukale, a srca zajaukala, na Dan sv. Valentina naša je škola odisala ljubavlju i ... ludom zabavom! Nisu nas zaobišli ni veseli pokladnjaci. Zna li da je protekla, 2003. godina, bila godina invalida? Ako i ne, saznajte kako pomoći i sada. Žrtva ste nasilja, ne znate što ćete učiniti, imamo lijek i za to, ne brinite. Pogledajte i pročitajte stranice naših malih kreativaca koji ne mogu bez olovke i kista u ruci. Mislite da znate sve iz života škole, zapravo ima još...

Tena

METEOR

List učenika

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ADRESA UREDNIŠTVA

Meteor. Mihanovićeve 35

35000 Slavonski Brod

Tel/fax: 035 / 444 - 501

E-mail: os-a.mihanovic@sb.tel.hr

NAKLADNIK

OŠ "Antun Mihanović" Slavonski Brod

ZA NAKLADNIKA

Marija Katalinić, ravnateljica

GLAVNE I ODGOVORNE UREDNICE

Marija Katalinić, Antonija Martić

UREDNIŠTVO

Tena Tiljak, Marija Božić, Marina Basić,

Monika Milić, Ivana Matković, Ivka

Gudelj, Josipa Gavran, Mitja Ružojić,

Sven Murat

TAJNICA UREDNIŠTVA

Ljubica Stvorić

UČITELJI SURADNICI

Nela Dončević, Ankica Vuletić, Lucija

Karačić, Jadranka Horvat, Ljiljana

Plavotić, Ivana Lončarević, Ivana

Dombović, Vikica Resanović, Nenka

Samac, Dubravka Marijić, Verica Špoljarić

FOTOGRAFIJE

Foto OGI

GRAF. OBLIKOVANJE I PRIJELOM

TRORSONICA

web i grafički dizajn

TISAK:

Tiskara Edok d.d., Zagreb

NAKLADA:

800 primjeraka

NASLOVNICA:

Portret Ivane Brlić Mažuranić

Slikar Oto Antonini

Gospodi Neli Dončević
MINISTROVO PRIZNANJE
dodijeljeno je na svečanosti u
Hrvatskom kazalištu u Zagrebu
5. listopada 2003. godine.
Svi smo joj od srca čestitali.

"...Taj san o slapu da bi mogo sjati
I moja kaplja pomaže ga tkati"
(D. Cesarić)

Svake godine povodom Svjetskog dana učitelja Ministarstvo prosvjete i športa dodjeljuje
Ministrovo priznanje najuspješnijim učiteljima i školama.

Ove godine Ministrovo priznanje dobila je učiteljica hrvatskoga jezika i povijesti Nela Dončević,
djelatnica naše škole, za izvrsne uspjehe u radu s učeicima kako u redovnoj nastavi, tako i u
izvannastavnim aktivnostima.

Željeli smo saznati nešto više o radu naše učiteljice te smo upriličili razgovor u učionici
hrvatskog jezika. Dočekali smo je pljeskom i buketom cvijeća, vidno dirnuta zahvalila se nama,
mladim novinarima, i svojom skromnošću olakšala nam razgovor. Našoj znatiželji nije bilo kraja.
Pitanja su prstila!

**Kakvi su vaši dojmovi sa svečanosti u
HNK-u?**

Veličanstveno! Svečani ugođaj, zanimljiv
program i vrhunski izvedene točke uz lepršave i
duhovite male "domaćice" na pozornici koje su
poklanjale cvijeće, bili su ugodni i nezaboravni.
Ne smijem zaboraviti ni publiku koja je svojim
pljeskom pozdravljala svakog nagrađenog
pojedina. Priznanje je osobno uručio ministar
prosvjete i športa Vladimir Strugar.

**Tijekom dugogodišnjeg rada vodili ste
mnoge izvannastavne aktivnosti.**

Upoznajte nas s uspjesima u tom radu!

Bila sam voditelj recitatorske i literarne
družine, vodila sam i mlade esperantiste.
Pripremala sam književne večeri, recitale,
literarne kvizove. Sudjelovala sam dugi niz
godina na mnogim natjecanjima: nekada
republičkim, danas županijskim i državnim -
LIDRANO! Također sudjelujemo na Susretu
malih pjesnika Slavonije i Baranje u Cerniku svih
deseg godina. I s mladim esperantistima
sudjelovala sam uspješno na Državnim
natjecanjima.

Recite nam nešto o esperantu?

Esperanto je jezik stvoren na umjetni način u
plemenitoj namjeri da postane pomoćni
međunarodni jezik. Ali to nije samo jezik! To je i
pokret kojemu je cilj zbližavanje naroda i bolje
razumijevanje bez obzira na naciju, svjetonazor i
vjeroispovijest. 2001./2002. bili smo
najuspješnija škola u učenju esperanta u

Hrvatskoj - osvojeno 2. i 3. mjesto,
a 2002./2003. osvojili smo 5. mjesto na
Državnom natjecanju u Kostreni.

**Sudjelovali ste i na natjecanju u
poznavanju hrvatskog jezika,
recite nam nešto o tome?**

Da, najdraži uspjesi! Osposobiti
učenike da ovladaju meterinskim
jezikom najveći je uspjeh. Osvajali smo
prva mjesta na županijskim natjecanjima
i sudjelovali na državnim. Zahtjevi su bili
veliki, ali želje učenika da dodatno rade i
uspiju, ponijele su i mene. Radili smo s
radošću.

**Recite nam nešto o
humanitarnom i društvenom radu
za ratnih i poratnih godina!**

U tim teškim vremenima kad su u našem
gradu stradavali nedužni, posebice djeca, trebalo
je svijetu, tada gluhom i slijepom, otvoriti oči,
uvjeriti ga da je rat protiv Hrvatske prljav i
nepravedan. Borili smo se i perom! Učenici naše
škole svojim likovnim i literarnim ostvarenjima
progovorili su iskreno o svojim patnjama i
strahovima, pisali ratne dnevnike, dnevnik iz
prognaničkih dana, pozivali na mir i razum! Naši
učitelji engleskog jezika i roditelji naših učenika
prevodili su te uratke na engleski, francuski,
njemački i arapski jezik. Poslali smo te radove u
pedesetak gradova svijeta. Uputila sam pismo i
obitelji H. D. Genschera u Njemačku, tada
ministru vanjskih poslova, te ministrici vanjskih
poslova u Švedsku. Sudjelovala sam u
prikupljanju pomoći Vukovaru,
prikupljanju knjiga za bogatiju
knjižnicu...

Ako sam bila "kap u slapu", sretna
sam!

**Što biste promijenili u
školstvu, u nastavnim
programima?**

Bitno je nastavne sadržaje
prilagoditi vašem uzrastu, a nastavne
programe osloboditi prenatrpanim
golim činjenicama. Potrebno je manje
teorije, a više praktičnog rada, više
izborne nastave kako biste se
temeljitiije obrazovali u područjima
vama zanimljivim i potrebnim za kasnije

Naša učiteljica pažljivo
prati program

školovanje. Podržavam prijedlog da se
opisno ocjenjuje nastava likovne kulture,
glazbene i TZK.

Što Vas veseli u radu s djecom?

Veseli me radost s kojom dolaze u školu i
vole je kao svoj drugi dom, iskrenost,
otvorenost, uljudnost, radinost-odličan uspjeh
nije nužnost! Drago mi je kad učenici uspiju
otkriti svoje sklonosti i s uspjehom ih razvijati,
kada u svojim učiteljima vide prijatelje -
dobronamjerne osobe.

**Mislite li da su prosvjetni djelatnici
dovoljno plaćeni za svoj rad?**

Ne, nisu! Učitelji imaju razumijevanja za
teškoće u kojima je domovina, ali uvijek (koliko
pamtim) za učitelje su bila "teška" vremena.
Ljubav prema djeci i životnom pozivu nose nas k
uspjesima, a takav rad je nenaplativ! Čini mi se da
se naziru bolji dani za školstvo u cjelini.

Što biste poručili nama učenicima?

Živite zdrav život, bavite se sportom, radite s
radošću, odaberite životni poziv koji ćete
obavljati s ljubavlju, tako ćete lakše svladavati
životne zapreke.

Školsko zvono pozvalo nas je na nastavu.
Fotografirali smo se zajedno s učiteljicom
Dončević da imamo trajnu uspomenu na ovaj
susret. Zahvalili smo joj se na iscrpnim
odgovorima i još jednom izrazili zadovoljstvo i
sreću što je imamo u našoj sredini.

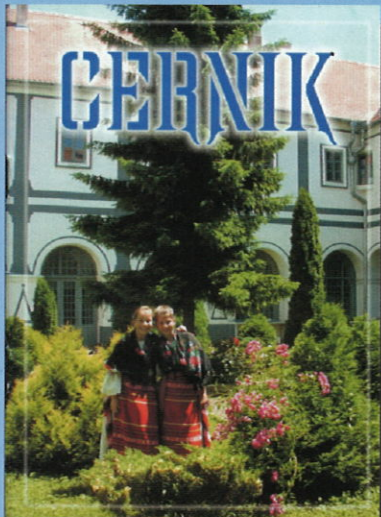
Razgovor vodila: Novinarska družina

Na pozornici: HNK s dobitnicima Priznanja

10. obljetnica susreta malih pjesnika u Cerniku

BLAGĐAN riječi i plodova zemlje

Cernik - prigradsko naselje nedaleko od Nove Gradiške s dugom povijesnom, društvenom i kulturnom tradicijom, od 1993. do danas tijekom 10 godina ugošćuje male pjesnike Slavonije i Baranje. Ideju Cerničana Tomislava Đurića, po uzoru na Zlatar (kajkavci) i Žminj (čakavci) da Cernik postane mjesto okupljanja štokavaca oživotvorit će Poglavarstvo općine Cernik, djelatnici OŠ «Matija Gubec», učenici, roditelji i svećenici.

Velikim marom i gostoljubivošću domaćina Susreti u Cerniku postaju uspješna manifestacija dječjeg stvaralaštva te dostiže državnu razinu.

Omogućeno je, dakle, i malim štokavcima da progovore svojim zavičajnim jezikom. Isprepliću se tu glazba, ples, običaji, pjesnička riječ malih literata ne s namjerom da se učenici nadmeću, već da u ugodnom okruženju prijateljuju s vršnjacima iz svih krajeva Lijepe Naše.

Susreti djecu iz različitih sredina (i grada i sela) obogaćuju jednako novim iskustvima i saznanjima o raznolikosti hrvatske kulturne baštine.

Deset godina naši učenici literarci naše škole sudjeluju na Susretima i svaki put, iznova, vesele se pohodu Cerniku i glazbeno scenskom

programu u Hrvatskom domu, blagoslovu kruha u crkvi Sv. Petra, blagovanju plodova zemlje u Franjevačkom samostanu, izletima u okolici na Strmac, u crkvu - svetište Sv. Leonarda.

U OŠ «Matija Gubec» izložba kruha i krušnih proizvoda je svečanost kruha, znaka vječnosti! Ali i znaka žuljevitih ruku i znoja. Sve pripremano s ljubavlju i radošću! Cijela je Općina na nogama: djelatnici škole i učenici, roditelji, cernički obrtnici kao sponzori, udruga «Hrvatska šuma», Hrvatski radio Nova Gradiška, Franjevački samostan, Turistička zajednica Općine. Pokrovitelji susreta svih godina su Ministarstvo prosvjete i športa, Školska knjiga, Brodsko-posavska županija uz brojne donatore. Tu su i gosti iz Muća, Zlatara, Žminja, Usore, Tešanjke i Žepča. Na okupu se nađe i do 400 osoba. Cernik postaje Hrvatska u malom!

«Okrugli stol» okupljao je voditelje, učitelja hrvatskog jezika i Prosudbene komisije. Do sada su ih činili književnici Sanja Pilić i Tito Bilopavlović, jezikoslovac dr. S. Težak i Ivan Slišurić, profesor književnosti i pjesnik. Izbor literarnih ostvarenja ovih eminentnih stručnjaka omogućio je i glazbenicima da za neke napišu i aranžmane za zbor i tamburaški orkestar, neki su ušli u osnovnoškolske udžbenike, mnogi su imali uspjeha na «Lidranu» - objavljivani su u «Modroj lasti» i Zborniku Susreta.

Za učitelje to je oblik stručnog usavršavanja, unapređivanje nastave hrvatskog jezika. Učenje! Svi Susreti poticaj su dječjem stvaralaštvu punom emocija, ljubavi, snova, igre, smijeha, domoljublja iskrenog i doživljenog.

Osjećaj uspješnosti kod malih pjesnika jača

samopouzdanje, oslobađaju se straha od nastupa. Objavljene pjesme u Modroj lasti, školskom listu, zbirci pjesama Susreta ohrabruju djecu i potiču na nova stvaranja.

Svaki Susret je blagdan poezije, drage hrvatske riječi postaju osmijeh duše, nadahnuće za nova stvaranja, nove radosti.

Poželimo da Susreti traju trajno!

Nela Dončević

S DESETOG SUSRETA MALIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE

7.9.2003. krenuli smo u Cernik, selo nedaleko od Nove Gradiške. Zajedno s našom nastavnicom Nelom Dončević, učiteljicom hrvatskog jezika, uputili smo se u Osnovnu školu «Matija Gubec». Tamo su nas srdačno dočekali. Bilo nam je izvrsno!

Zabavljali smo se!

Razgledali smo školu, izložbu narodnog veza i plodova zemlje. Malo zatim slijedilo je otvorenje Susreta. Toplo nas je pozdravio ravnatelj škole domaćina Mato Ordanić i dožupan Brodsko-posavske županije Ratimir Santić. Učenici Osnovne škole «Matija Gubec» podizali su zastavu Susreta dok se hrvatska himna pjevala. Poslije toga u crkvi Sv. Petra blagoslovljen je kruh i plodovi zemlje. U Franjevačkom samostanu blagovali smo hranu, a zatim je slijedio program u cerničkom Hrvatskom domu. Glazbeno scenski program bio je svečan, uz poneku šaljivu točku.

Mali pjesnici s puno uzbuđenja čitali su

svoje ostvaraje. Našu školu predstavila je Martina Šnajder, učenica 5.b razreda, pjesmom «Ljubav».

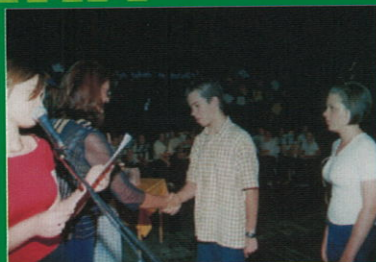
U crkvi - svetištu Sv. Leonarda, nedaleko od Cernika, podijeljene su nagrade i priznanja. Svi gosti su počašćeni svečanim ručkom uz obilje kolača! Vraćali smo se vlakom što nas je veselilo!

Umorni od uzbuđenja i lijepih susreta vratili smo se obogaćeni novim prijateljstvima.

IRMA PAVIĆ, 5.c

Naši uspjesi

5+ SVEZNALICAMA I KREATIVCIMA

Učenici naše škole su sa svojim učiteljima vrijedno radili u prošloj školskoj godini. Naučeno su pokazali na gotovo svim susretima, smotrama i natjecanjima. Rezultati nisu izostali, a ovdje navodimo one na koje smo najviše ponosni. Povodom Dana škole najuspješnije učenike nagradilo je i pohvalilo Učiteljsko vijeće.

DRŽAVNI I MEĐUNARODNI SUSRETI I NATJECANJA

LIDRANO - ŠIBENIK

Školski list «METEOR»

List je predstavila: Marija Lovrić, 8.d

Voditelji: Marija Katalinić

Antonija Martić

Literarni uradak

Hrvoje Jelić, 8.a

Voditelj: Nela Dončević

Scenski izraz - pojedinačni

Iva Buntić, 4.e

Voditelj: Vlatka D. Čeliković

Scenski izraz - skupni

Iva Buntić, 4.e,

Maja Jordan, 4.e,

Mihaela Mikinac, 4.e,

Brigita Bajan, 4.e

Andrea Karlović, 4.e

Kristina Zorica, 4.e

Voditelj: Vlatka D. Čeliković

HRVATSKI JEZIK - SENJ

Helena Dugandžić, 8.b

Voditelj: Nela Dončević

LIKOVNO LITERARNI NATJECANJE

HRVATSKA KULTURNA

BAŠTINA - MUČ

Marko Sudarević, 8.a

Hrvoje Jelić, 8.a

Voditelj: Nela Dončević

ENGLJSKI JEZIK - ZADAR

Katarina Župan, 8.b

Hustić Matija, 8.b

Brekalo Marta, 8.a

Marija Meter, 8.c

Voditelj: Nevenka Samac

DRŽAVNO NATJECANJE I

SMOTRA

LIK 2003 - ZADAR

Ivana Matković, 7.d,

Ivka Gudelj, 7.d

Gabrijela Prgomet, 7.d

Filip Jozić, 6.c

Voditelj: Ankica Vuletić

DANI IVANE BRILIĆ

MAŽURANIC - SLAVONSKI

BROD

Josipa Gavran, 5.c

Voditelj: Ankica Vuletić

SMOTRA «SNJEŽNE PRIČE»

SLAVONSKI BROD

Bernarda Vinković, 7.a

Maja Kelava, 7.d

Josipa Gavran, 5.c

Voditelj: Ankica Vuletić

SMOTRA «CVJETNI MOTIVI» -

SLAVONSKI BROD

Lara Martić, 8.b

Voditelj: Ankica Vuletić

INFORMATIKA - CRES

Matija Hustić, 8.b

Josip Odobašić, 7.e

Voditelj: Jadranka Horvat

ESPERANTO - KOSTRENA

Katarina Župan, 8.b

Ifigenija Zubak, 8.b

Andrea Božić, 8.b

Željka Gavranović, 8.d

Voditelj: Nela Dončević

KOŠARKA - POŽEGA

MUŠKA KOŠARKA

Tin Horvatin, 8.c

Bojan Ninčević, 8.c

Matija Begović, 8.c

Igor Ereiz, 8.e

Marin Glavić, 8.a

Luka Svilar, 8.a

Ivan Krpan, 8.a

Vanja Babler, 8.e

Robert Relić, 7.a

Ivan Perković, 8.c

Davor Matičević, 8.a

Andrija Martić, 8.a

Krunoslav Agotić, 8.a

Voditelji: Mladen Alinjak i Leon

Fajdetic (vanjski suradnik)

ŽENSKA KOŠARKA

Hrvojka Vukoje, 7.e

Matea Marjančević, 5.b

Marija Božić, 7.e

Renata Jakovac, 5.e

Anita Orešković, 6.d

Gabrijela Volarić, 5.b

Nina Radičević, 7.a

Katarina Šarić, 7.b

Ivana Glavaš, 8.e

Ria Kljajić, 8.e

Ivana Stvorić, 6.a

Voditelji: Leon Fajdetic (vanjski

suradnik)

STOLNI TENIS - VIROVITICA

Ivan Glavaš, 5.e

Mario Anušić, 7.b

Bruno Hemar, 8.a

Voditelj: Predrag Latinović, vanjski

suradnik

GIMNASTIKA ŽENSKA -

OSIJEK

Monika Oreč, 8.e

Ivona Oreč, 5.e

Matea Bertanjoli, 3.b

Andrea Božić, 8.b

Voditelj: Dinka Marjanović, vanjski

suradnik

AKROBATSKI ROCK'N'ROLL -

ZAGREB

Đurđica Vinković, 4.b

Iva Kekez, 4.a

Voditelj: Vinković Igor, vanjski suradnik

REGIONALNA NATJECANJA

SUSRET MALIH PJSNIKA

SLAVONIJE I BARANJE

CERNIK

Hrvoje Jelić, 8.a

MATEMATIKA SLAVONSKI

BROD

Andela Popović, 4.a

Voditelj: Marina Sudarević

Antonio Damičević, 5.b

Marta Okružnik, 5.c

Renato Nenadić, 5.b

Voditelj: Katica Blekić

Ivana Stvorić, 6.a

Franciska Perković, 6.b

Voditelj: Mirna Pajnić

ŽUPANIJSKA

NATJECANJA SAMO

PRVA 3 MJESTA

HRVATSKI JEZIK NOVA

GRADIŠKA

Monika Milić, 7.c

Voditelj: Lucija Karačić

Matija Hustić, 8.b

Voditelj: Nela Dončević

MATEMATIKA SLAVONSKI

BROD

Matija Hustić, 8.b

Voditelj: Sanja Spaić

KEMIJA SLAVONSKI

BROD

Matija Hustić, 8.b

Voditelj: Anita Hrgović

ZEMLJOPIS

SLAVONSKI BROD

Milić Simona, 6.b

Voditelj: Marija Penić

Tena Tiljak, 7.b

Voditelj: Zdenka Suričević

INFORMATIKA

SLAVONSKI BROD

Ivana Stvorić, 6.b

Voditelj: Jadranka Horvat

ASTRONOMIJA SLAVONSKI

BROD

Dinka Nikolaš, 4.b

Voditelj: Marina Gojković

GIMNASTIKA MUŠKA

SLAVONSKI BROD

Andrej Hustić, 7.c

Elvis Ramić, 5.e

Denis Ramić, 4.e

Voditelj: Lidija Vargić, vanjski suradnik

RUKOMET ŽENSKI

SLAVONSKI BROD

Matea Validžić, 7.a

Ivana Ivanko, 7.d

Andela Blažević, 7.a

Bianca Stipanović, 7.d

Kristina Soldan, 7.d

Anda Jelić, 7.d

Maja Đurašinović, 6.a

Marija Bodrožić, 6.d

Martina Grgić, 6.a

Marta Okružnik, 5.c

Andrea Staklarević, 5.a

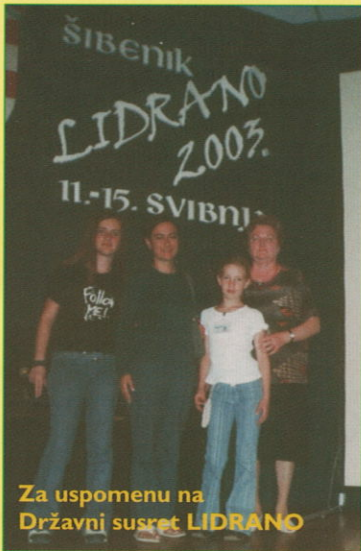
Dragana Pantić, 7.a

Voditelj: Irena Čugura - Čerić, vanjski

suradnik

Lidrano 2003.

Za uspomenu na Državni susret LIDRANO

U veljači počinju natjecanja literarnih, dramskih i novinarskih družina. Strka u školi, česte probe za nastup najavljuju uzbuđenja.

Na Općinskom natjecanju 28.2.2003. uspješno nastupaju: literarna družina, recitacijska, novinarska, scenska i družina malih lutkara 4.e r. Svi natjecatelji bili su uspješni i upućeni na županijsko natjecanje.

Opet pripreme, vježbe, uzbuđenja!

26.3.2002. Županijsko natjecanje veliki broj natjecatelja s nestrpljenjem očekuje svoj nastup. Srca trepere, nemir u glasu! Svi su se trudili, silno željeli svojim nastupom dati sve najbolje od sebe. Svi su i zaslužili gromki pljesak!

Ali svi nisu mogli do Državnog natjecanja u Šibenik.

Prosudbeni odbor odlučio je. Na Državni susret upućuju se sljedeće skupine i pojedinci: literarni ostvaraj Hrvoja Jelića, 8.a «Zabranjeno voće», voditeljica Nela Dončević; školski list «meteor» - Marija Lovrić i voditeljica Antonija Martić; lutkarska igra «Kišobran» učenice 4.e r. i recitacija «Štonoga u trgovini» - Iva Buntić, 4.e i voditeljica Vladimira Dabčević-Čeliković.

Dana 11.5.2003. odlazimo autobusom prema Šibeniku, mjestu gdje će najbolji pokazati što znaju! Dani sunčani, pretopli, a more ugodno kao i šetnje uz obalu. I ovdje uzbuđenje nije izostalo! Biti u mnoštvu malih «umjetnika», nastupati pred najuspješnijima u Hrvatskoj nije bilo lako! Ali bili smo sretni i ponosni što predstavljamo svoju školu i svoj grad. Družili smo se, prijateljstva su se rađala, mobiteli su bili prezaposleni! Smijeh, pjesma, šale ispunile su autobus na povratku kući. Neumorni u igri, sa

Naša predstava «Kišobran» na županijskom susretu

Županijski susret Lidrano 2003. otvorio je dožupan Ratimir Santić

najuspješnijima u Hrvatskoj nije bilo lako! Ali bili smo sretni i ponosni što predstavljamo svoju školu i svoj grad. Družili smo se, prijateljstva su se rađala, mobiteli su bili prezaposleni! Smijeh, pjesma, šale ispunile su autobus na povratku kući. Neumorni u igri, sa diplomama vratili smo se u školu «umorni» od dojmova.

Rado bismo to ponovili!

Iva Buntić, 5.e

NATJECANJE U POZNAVANJU HRVATSKOG JEZIKA

Na Državnom susretu u Senju

Sati učenja «kopanja» po literaturi, ispit za ispitom, rješavanje «mozgalica», zamki i ... stiže županijsko natjecanje u Novoj Gradiški. Osvojeno 2.mjesto, diploma u rukama, neizvjesnost na vidiku: hoću li na državno natjecanje?

I poziv mi uručuje nastavnica N. Dončević, moja mentorica. Očekuje me Senj i VIII. državno natjecanje u poznavanju hrvatskog jezika od 4. do 7.5.2003.

Suputnica mi je natjecateljica Magdalena i njezina mentorica. U mojoj pratnji je vjeroučiteljica Dubravka Marijić. Putovanje ugodno, večer zabavna, a jutro naporno!

Natjecanje počinje: znojimo se, mrštimo, lica zabrinuta mnogo

pitanja, malo vremena.

Rezultat 8. mjesto u državi! To nije mala stvar, ali očekivala sam više! Što li će reći moja nastavnica?! Neću sada o tome razmišljati!

More je hladno, kupati se ne mogu, idemo na sunčanje. Obilazimo Senj, tvrđavu Nehaj, Gradski muzej bilo je tu mnogo zanimljivih fotki! Vrijeme je povratka, moja bajka je završena. Željela bih je ponovni doživjeti!

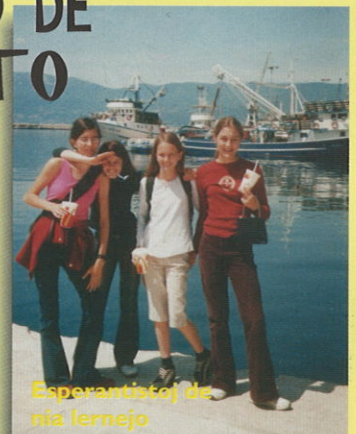
HELENA DUGANDŽIĆ, VIII.b

KROATIA KONKURSO PRI SCIO DE ESPERANTO

U Kostreni, mjestu nedaleko od Rijeke, od 21.5 do 23.5.2003. održano je državno natjecanje u znanju esperanta. Nas četiri natjecateljice: Željka Gavranović, Andrea Božić, Ifigenija Zubak i Katarina Župan cijelu školsku godinu pripremale smo se s nastavnicom Nelom

Dončević. Strpljivo nas je podučavala, davala nam zadatke za samostalni rad kod kuće. Željale smo naučiti što više jer nas je očekivao susret sa starim prijateljima esperantistima. Nestrpljivo smo ga očekivale. Žarko smo željele ići, Ifigenija je odustala od putovanja u Beč! Željka je osvojila 5.mjesto u kategoriji naprednijih! Zadovoljne smo! Sitnim ludostima dali smo krila! Društvo nas je čekalo igre, izleti, kupanje.

Obećali smo organizatorima natjecanja, prijateljima i same sebi da ćemo i sljedeće godine kao srednjoškolke doći na susrete esperantista. Hvala organizatorima!

Esperantistoj de nia lernejo

Katarina Župan, 8.b

Nas učenik Matija Hustić na međunarodnom sajmu informatike INFO-2003 u Zagrebu

I ove je godine Hrvatski savez informatičara (BSiN) imao zapažen nastup na Infu. Osim svakodnevnih internetskih radionica i igraonica te prigodnih prezentacija sponzora, od 13. do 14. studenog organizirao je i već tradicionalno natjecateljsko predstavljanje najboljih softverskih radova učenika osnovnih i srednjih škola, nagrađenih i pohvaljenih na

Veseli nas što su neki autori nastavili doradivati svoj rad. Ocjenjivačka komisija u sastavu Davor Bonaci, Vinkoslav Galešev (Enter), Marijan Jurešić i Milan Korač ovako je ocijenila radove;

1. mjesto: Tupglupova pustolovina, autor Hrvoje Lozančić, Osijek

2. mjesto: Bodovatelj, autor Matija Hustić, Slavonski Brod

3. mjesto: Fizika 2.0, autori Luka Adžić-Kapitanović i Josip Radošević, Krk

Drugog dana vidjeli smo sedam srednjoškolskih radova (nije se predstavio jedino rad Jedrenje-Optimist, autora Igora Vuksanovića iz Dubrovnika)

Zbog tehničke složenosti pojedinih radova i manjih problema s vezom na Internet, bilo je povremenih poteškoća s prezentacijom, tako da je komisija u sastavu Krešimir Đurešić, Vinkoslav Galešev (Enter), Vinko Petričević i Mario Živić morala dobro odvagati sve ocjenjivačke kriterije. Nagrađeni su slijedeći radovi;

1. mjesto: pro.GEE, autor Vladimir Puškaš, Kutina

2. mjesto: SPEAR, autor Goran Matejčić, Buje

3. mjesto: ePorta v.1.0, autor Davorin Vlašić, Zagreb

Čestitamo nagrađenim učenicima kao i svim sudionicima na njihovom trudu da se još jednom okupe i prezentiraju svoje radove. Želimo

istaknuti da je časopis Enter zainteresiran za predstavljanje radova široj čitateljskoj publici. Stoga pozivamo autore ovih i sličnih radova da nam se jave na e-mail adresu pisma@enter.bug.hr.

PRENOSIMO IZ VEČERNJEG LISTA

Ove godine sam ponovo pozvan na državno natjecanje iz informatike. Natjecanje je bilo na Cresu. Našu školu smo predstavljali Matija Hustić i ja, a vodila nas je nastavnica informatike, Jadranka Horvat. Matija se natjecao u tri kategorije: programskom jeziku Logo, programskom jeziku Qbasic i na smotri softverskih radova, sa radom «Bodovatelj», a ja u programskom jeziku Logo.

Kao i prošle godine, bilo je sjajno, možda i bolje. Društvo poznato, sa prošlogodišnjeg natjecanja i Zimske škole informatike. Osim druženja, razmjene informatičkih znanja, tu je i natjecanje! Konkurencija jaka.

Ja sam osvojio 5. mjesto (Logo 7. razredi), a Matija 4. (Qbasic) i 5. (Logo 8. razredi). Za državnu razinu to je dobar uspjeh, ali smo obojica bili pomalo razočarani jer smo očekivali neku od medalja. Matija je ipak uspio doći i do medalje. Stručno povjerenstvo za softverske radove odabralo je njegov rad kao jedan od najuspješnijih i nagradilo ga.

Nadam se da ću se s prijateljima, najboljim informatičarima iz raznih krajeva Hrvatske, naći i iduće godine na državnom natjecanju, a potruditi ću se da budem još uspješniji.

Josip Odobašić, 8.e

HSIN-ova smotra najboljih

Ove je godine Hrvatski savez informatičara (BSiN) imao zapažen nastup na Infu. Osim svakodnevnih internetskih radionica i igraonica te prigodnih prezentacija sponzora, od 13. do 14. studenog organizirao je i već tradicionalno natjecateljsko predstavljanje najboljih softverskih radova učenika osnovnih i srednjih škola, nagrađenih i pohvaljenih na

MATEMATIKA MI NIKADA NIJE BILA BAUK

Počela sam s tatom kroz igru i zabavu, brojanjem jabuka i krušaka. Od četvrtog razreda idem na dodatnu nastavu iz matematike. Ove sam godine, zajedno s Damirom Mirkovićem i Lukom Stilinoćem zastupala našu školu na Županijskom natjecanju za učenike petih razreda. S 40 bodova uspjela sam se uvrstiti na Regionalno natjecanje. Pripreme za natjecanje bile su više nego teške.

Došao je i 23. svibanj 2003. godine. U 9.00 sati u Osnovnoj školi "Vladimir Nazor" u Slavonskom Brodu započelo je Regionalno natjecanje iz matematike za 4., 5. i 6. razrede. Nakon 2 h rješavanja zadataka, zajedno s mentorima otišli smo u Hotel "Park" na ručak. Vratili smo se u Osnovnu školu "Vladimir Nazor" vidjeti rezultate. "Treća sam!!!!" - veselila sam se zajedno s mentoricom. Prvi je bio dječak iz Virovitice s 46 bodova, drugi s 44 boda, a ja treća s 42 boda. Uz diplomu sva sretna i ozarena zaputila sam se kući. Rad i učenje se isplatilo. Hvala mentorici, roditeljima i svima koji su mi pomogli i podržali me u radu!

Andela Popović, 5.a

Josip se priprema za državno natjecanje

POSJETA GRADONAČELNIKU

Za uspomenu na susret s gradonačelnikom Jozom Meterom i dogradonačelnikom Perom Matićem

9.listopada 2003. dječji forumi Slavonskog Broda posjetili su gradonačelnika gospodina Jozu Metera. Među njima smo bili i mi, predstavnici Dječjeg foruma Osnovne škole «Antun Mihanović»: Tajana Marčinko, Rebeka Zeljko, Zrinka Buzatović i ja, Irma Pavić. Gradonačelnik i njegovi suradnici srdačno su nas primili i počastili voćem, slatkišima i sokom. U uvodnom dijelu gradonačelnik nam je govorio o gradu Brodu, o problemima, o nekim lošim ponašanjima i navikama mladih, upoznao nas je s položajem našega grada među drugim hrvatskim gradovima, a govorio je i o ratu. Dogradonačelnik Pero Matić govorio je o problemima škola, o roditeljima i djeci te svima poslao poruku: «Čuvajmo naše zajednice». Gradonačelnik i suradnici odgovorili su na zanimljiva pitanja forumaša. Na kraju nam je gradonačelnik obećao da će nastojati ispuniti što više naših potreba, ali i želja.

Irma Pavić, 5.c

SUSRET FORUMAŠA HRVATSKE NA RABU

Prošlog ljeta, od 25. do 29. kolovoza održan je Susret dječjih foruma Hrvatske. Kao članica dječjeg foruma naše škole i ja sam putovala na otok Rab, u mjesto Banjol. Prije odlaska morali smo marljivo raditi kako bismo se dobro pripremili. Željeli smo što bolje predstaviti naš forum, školu i grad. Izradili smo dva plakata: jedan o pravima djece i drugi o radu dječjih foruma u Slavonskom Brodu. Svoj rad smo prikazali i putem radionice s igrokazom o djeci s poteškoćama u razvoju koji smo sami osmislili. Na putu do odredišta bili smo jako nestrpljivi i uzbuđeni. Na Rabu smo upoznali puno djece iz cijele Hrvatske: iz Pule, Karlovca, Kutine, Dubrovnika... Svaki dan je imao radni dio u kojem smo sudjelovali u radionicama. Radionice su bile vani, na otvorenom, a svaki forum je

Natjecanja u građenju dvorca u pijesku

Svaki Forum-vagon u zajedničkom vlaku

pokušao naći mjesto sa što više hlad. Radionice su bile zanimljive i kroz njih smo učili i govorili o pravima djece. U radionicama smo: glumili, crtali, pisali, sudjelovali u kvizovima, i brojnim zadacima. Nakon napornog rada imali smo vremena i za kupanje, sunčanje i zabavu. Na plaži su održavane igre i natjecanja s nagradama. Navečer je organiziran zabavni program u kome se: plesalo, glumilo, pjevalo... Imali smo vremena razgledati mjesto Rab koje nam se sviđalo. Također smo posjetili Rajsku plažu, najljepšu plažu na otoku. Odlično smo se proveli, upoznali puno prijatelja i zabavili se. Putovanje na Rab ćemo jako dugo pamtiti.

Tajana Marčinko, 7.b

Dječji forum

PARLAMENT MLADIH

Dana 28. studenoga 2003. godine održana je 1. sjednica novog sastava Parlamenta mladih grada Slavonskoga Broda. Za zastupnike Parlamenta mladih naše škole odabrani su moji prijatelji Ana Perković, Marta Okružnik, Luka Stilinović i ja.

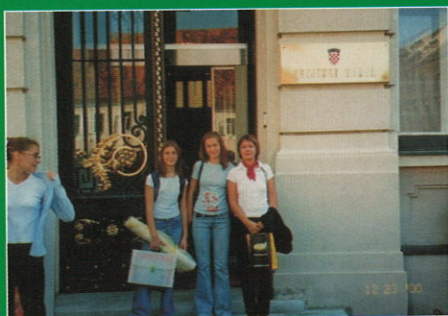
Sjednica je održana u Velikoj vijećnici. Kada smo stigli, bili smo silno uzbuđeni, a po glavi su nam se motali savjeti starijih i iskusnijih. Bili smo jako nestrpljivi jer je izbor najboljeg školskog projekta bila zadnja, 8. točka dnevnog reda. U nama su se miješali osjećaji, nismo mogli dočekati trenutak kada će prozvati ime naše škole, a istodobno smo ga se bojali. Naš projekt nazvali smo «Nastava u hladu breza». Govorili smo o vrtoglavih vrućinama koje su nas uhvatile krajem prošle školske godine i predložili smo načine kako taj problem riješiti ove godine. Za najbolji je odabran projekt Klasične gimnazije. To nas nije obeshrabrilo nego smo bili jako sretni i ponosni što smo mi, mali i neiskusni, predstavljali našu školu i što smo se dobro snašli na tom, za nas nepoznatom «terenu»!

Zrinka Buzatović, 5.c

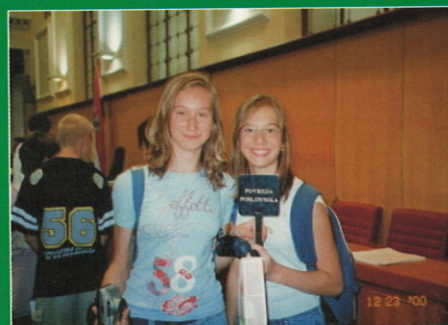

Naši parlamentarci predstavljaju Projekt "Nastava u hladu breza" u Gradskoj vijećnici

POSJETA HRVATSKOM SABORU

Forumaši s voditeljicom Ivanom Lončarević pred Hrvatskim saborom

Martina i Tajana buduće zastupnice u Saboru?

Dana 23. rujna 2003. godine Hrvatski Sabor ugostio je predstavnike dječjih foruma Hrvatske. Dječji forum Osnovne škole «Antun Mihanović» dobio je čast predstavljati djecu Slavonskoga Broda, te smo Tajana Marčinko i ja, Martina Mladinović putovale u Zagreb.

Toga dana forumaši nisu bili samo posjetitelji već su i izlagali kao pravi vijećnici. Svaki forum govorio je o nečemu čime se bavio u protekloj godini. Cilj je bio predstaviti probleme s kojom se djeca susreću u svakodnevnom životu. Bilo je zanimljivo slušati razmišljanja mladih iz 19 različitih gradova. Najviše nas se dojmilo izlaganje forumaša iz Kutine koji su govorili o slučaju male Ele. Mi smo govorili o partnerstvu s lokalnim organima uprave. Sve su teme bile zanimljive, poučne i interesantne. U Saboru smo susreli i mnoge poznate zastupnike i slikali se s njima. Nakon obilaska Sabora uslijedio je ukusan ručak u saborskom restoranu i druženje s našim prijateljima, forumašima iz cijele Hrvatske.

Forumaši u Hrvatskom saboru s predsjednikom Vlade dr. Ivom Sanaderom, ministricom Jadrankom Kosor i predsjednikom Sabora Vladimirom Šeksom

Martina Mladinović, 7.b

KONVENCIJA O PRAVIMA DJECE

Dječji forum naše škole je želio je ove godine na malo drugačiji način obilježiti obljetnicu potpisivanja Konvencije o pravima djeteta. Odlučili smo izraditi plakat o pravima djeteta, ali ne samo za našu školu već za cijeli grad. U ostvarenju našeg zadatka pomogao nam je i gospodin Stjepan Kokanović, predsjednik Društva naša djeca u okviru koga rade dječji forumi. Svi smo marljivo radili kako bi prikupili materijal za izradu plakata: crteže slike, natpise, pa čak i balone. Na kraju smo dobili puno više od

jednog plakata: uredili smo cijeli izlog. Odabrali smo trgovinu «Pikolo» koja se nalazi u ulici s najviše pješaka. Željeli smo što više građana upoznat s postojanjem Konvencije i potaknuti ih na poštivanje dječjih prava. Konvenciju o pravima djeteta donijela je Glavna skupština Ujedinjenih naroda 20.11.1989. Jeste li to znali? Vjerujemo da bi puno Brođana reklo «DA», barem nakon naše izložbe.

Rebeka Zeljko, 5.c

Pred izlogom Pikola s našim plakatom

prof. IVANA
LONČAREVIĆ

Nedavno mi je jedan osmaš rekao kako on baš nikada ne uči i da je i tako moguće završiti razred. Svi koji tako misle, varaju se. Još se nitko nije rodio, a da je znao čitati, pisati, govoriti, pa čak ni hodati. Svatko od nas je to strpljivo učio. Učiti ne znači samo uzeti knjigu i «zagrijati stolicu», ali sa školskim gradivom tako ide najbrže. U nastavku su savjeti kako u što manje vremena naučiti što više. Razviješ li dobro vještine učenja, olakšat ćeš si budućnost. Nadam se da će ti ovaj tekst biti od koristi. SRETNO!

SA PSIHOLOGOM KAKO UČITI MANJE, A ZNATI VIŠE?

O ČEMU OVISI USPJEH U UČENJU:

Na što možeš utjecati ?

- talenti, interesi, sklonosti
- tehnika učenja
- zdravlje
- volja za učenjem
- strah
- podrška roditelja
- koncentracija
- uvjeti rada

KONCENTRACIJA ILI KAKO SE USMJERITI NA UČENJE

Pronađi tiho mjesto za rad.

Neka to mjesto bude rezervirano samo za učenje.

Trudi se uvijek učiti u isto vrijeme (ovisno o smjeni).

Ne sjedaj na učenje gladan, ali ni prenatrpana želuca.

Osiguraj si dovoljno sna, pospanost sigurno ne pomaže.

Makni sve nepotrebne stvari iz vidokruga.

Upozori prijatelje u koje vrijeme učiš i zamoli da te tada ne ometaju.

DOBAR PLAN JE POLA POSLA

Pravi tjedne planove u koje ćeš uvrstiti što moraš učiti, treninge i ostale izvannastavne aktivnosti, rođendane i sve druge važne događaje kojima želiš prisustvovati

Uz tjedni, potreban je i dnevni plan koji se izrađuje večer prije ili odmah ujutro **SVAKOGA DANA**. On sadrži razradu svih dnevnih aktivnosti i njihovog trajanja: ne zaboravi vrijeme za odmor i rekreaciju **PLAN MORA BITI OSTVARIV, NE NATRPAVAJ U NJEGA VIŠE NEGO ŠTO MOŽEŠ OSTVARITI, KRENI OD NAJVAŽNIJEG PA PREMA ONOME ŠTO SE MOŽE IZOSTAVITI !!!** Kada obaviš pojedini zadatak s popisa prekrži ga i reci sam sebi: «Super sam, završio sam i to!», uživaj u postignuću, zaslužio si.

- 8:00 - 9:00 - ustajanje, kupavica, doručak
- 9:00 - 9:30 - zadaci iz matematike
- 9:30 - 11:00 - biologija
- 11:00 - 12:30 - otici kod Marine
- 12:30 - 13:00 - ponoviti zemljopis
- 13:00 - 13:30 - ručak
- 13:30 - 19:30 - škola
- 19:30 - 20:30 - odmor, večera
- 20:30 - 21:00 - pregledati bilješke iz škole
- 21:00 - 22:00 - slobodno
- 22:00 - spremanje za spavanje

KAKO SAVLADATI TEKST ?

1. Pročitaj naslov i saznat ćeš o čemu se u tekstu radi

- Podsjeti se što već znaš o toj temi
- Pregledaj fotografije, karte, crteže... ispod svakog piše što pokazuje
- «Preleti» cijeli tekst

2. Postavi pitanja na koja očekuješ odgovor u tekstu

3. Pročitaj, ne žuri, već se trudi razumjeti pročitano

- Pronađi glavnu ideju u svakom odlomku
- Pronađi podatke vezane uz glavnu ideju
- Napravi bilješke ili nadopuni ono što si napisao u školi

4. Ponovi sve svojim riječima

5. Ponovno pročitaj tekst pa se vrati na korak br. 4. i tako sve dok tekst ne možeš ponoviti 2 puta bez gledanja u bilješke

6. **NAUČIO SI** - čestitaj sam sebi i nečim se nagradi (šetnja, igra, razgovor...) !

PODIJELI ZNANJE S PRIJATELJIMA (ali ne baš za vrijeme testa)

Kažu da se u našem pamćenju zadržava:

- 10 % onoga što pročitamo
- 20 % onoga što čujemo
- 50 % onoga što vidimo i čujemo
- 85 % onoga što vidimo, čujemo i napravimo
- 90 % onoga što poučavamo druge !!!

DODATAK ZA NAJNESTRPLJIVJE I NAJNEMIRNIJE

Provjeri kod učitelja jesi li dobro shvatio zadatak. Ne stidi se zamoliti učitelja da ti kaže točne korake što moraš napraviti.

Trudi se podići ruku prije nego što odgovoriš na pitanje postavljeno svima.

U toku predavanja piši pitanja i komentare na papir prije nego što ih izgovoriš.

Nadopuni nepotpune bilješke što prije nakon nastave/sata, neka ti pomogne prijatelj, roditelj, učitelj...

SUSRETI KOJI SE PAMTE

KAPETAN KNJIŽEVNIK

Ako nekog ne možete lagati, to su djeca!

Za vrijeme održavanja svečanosti «U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić», književnik Damir Miloš bio je dragi gost Broda koji ne plovi.

Rijetko je da netko tko živi na obali i plovi morem zade na kontinent, u našu ravnu Slavoniju. Stoga nismo smjeli propustiti priliku za razgovor s književnikom-nautičarom, Damirom Milošem. Dio razgovora sa susreta sedmaša i trenutačno vrlo popularnog skipera, koji je organizirala Gradska knjižnica, prenosimo i Vama...

M: Kako se javlja ideja za priču i kako ste uopće počeli pisati?

DM: Počeo sam pisati prilično kasno, imao sam oko 27- 28 godina. Bavio sam se govorom, zatim sam pisao eseje o onom na čemu sam radio. Tako je to preraslo u moje sadašnje pisanje. A ideje.. pa kada počnem pisati nikada ne znam što slijedi, jednostavno počnem pisati i priča nastaje.

M: Što Vas je potaklo da napišete knjigu Bijeli klaun?

DM: Rečeno je da ne znam pisati, da ne znam sastaviti priču, da kompliciram... Želio sam dokazati da ja to mogu, inatio sam se. Priču sam već imao u glavi. Napisao sam je za tri dana i tri noći.

M: Rekli ste da je bijeli klaun, stvarni lik?

DM: Dva mjeseca sam boravio u Berlinu. Na gradskim su ulicama i trgovima bili razni ulični zabavljači. Bio je i jedan Japanac našminkan i i obučen u bijelog klauna. Kad bi mu se netko primaknuo, on bi se izmicao. Nikomu nije dopustio da mu se približi. To mi se urezalo u pamćenje. Nitko nije znao što on zapravo radi. Knjigom sam pokušao odgovoriti, iako me to još uvijek progoni.

M: Vjerujete li da bijeli klaun i danas hoda svijetom?

DM: Sigurno, ima ih stotine. Kao ideja još hoda svijetom.

M: Koji Vam je Vaš roman najdraži?

DM: «Nepoznata priča» mi je draža od «Bijelog klauna». Imam osjećaj da stalno pišem jedan te isti

roman, samo ga svaki put pokušavam napisati još bolje. Tako da mi je najbolji roman, onaj koji sam zadnji napisao.

M: Pišete li trenutno?

DM: Pišem, o smetlaru kojeg vidam svako jutro već petnaest godina. Uvijek ga pozdravim, a on spusti glavu kao da ga je stid. On poznaje naše živote. Navečer nas vidi kroz prozore, zna mnogo o nama. Mirisi imaju važnu ulogu u knjizi.

M: Neko vrijeme ste radili s gluhoonijemom djecom.

DM: 5 godina sam radio u Centru Suvag s gluhom i nagluhom djecom. Važno je pomoći toj djeci. Morate otkriti kako je govor lijep. Uvijek sam mislio da je jezik jedno iskustvo svijeta i da ne moći govoriti, ne znači samo ne moći se izražavati. To znači potpuno drukčiju percepciju svijeta za onog tko je gluhi. Suštinu spoznaja iz tog rada opisao sam u «Bijelom klaunu».

M: Svijet doživljavamo i osjetom

Autogrami s dugim vijekom trajanja

vida. Koj je Vaša najdraža boja?

DM: Daltonist sam. Crvena i zelena su mi podjednake. Možda plava. More je plave boje, stanja mora vidimo po njegovu plavetnilu. Na primjer, kada pogledamo neki predmet znamo kakav je na dodir. Kada smo mali sve moramo dotaknuti. Opipom smo nešto zaključili, a kasnije to vidimo i očima. Osjetila ovisi jedna o drugima.

M: Koje osobine cijenite kod ljudi?

DM: Nisam sudac dobrih i loših osobina. Cijenim iskrenost, no ne mogu reći da sam ja dovoljno iskren. Ne volim podvajanja... književnosti na dječju i za odrasle, na muško i žensko, to je korijen bezrazložnih podjela.

M: I za kraj?

DM: U svemu je bitan razgovor. U njemu treba sudjelovati dvoje, dvoje koji znaju slušati. Tako neće biti nesporazuma. Razgovor treba biti razuman dijalog, a ne suhoparan monolog. On dovodi do nečeg novog u međusobnoj komunikaciji.

M: Susret koji se pamti, morate priznati. A tu su i autogrami s dugim vijekom trajanja, od 7, 100, 155 godina

Tena Tiljak 8.b

Susret s književnikom, motivacija za lektirnu knjigu, ili obratno?

15 5:16

POVODOM SVJETSKOG DANA ZDRAVLJA 7-. TRAVNJA I DANA PLANETA ZEMLJE - 22. TRAVNJA

Kristina Zorica, 4e

Nikad neću pušiti

Kad mama puši,
Ja kažem:
aldi van, jer ne želim
da se droginamlo

Nikad neću pušiti,
Kunam se ja,
Više volim grickati
Kruške i jabuke
DA, da, da, da.

Maja Jordan, 4e

Zdravlje

Zdravlje je ptica na grani,
Zdravlje je mrav u travi.

Zdravlje je leptir u letu,
Zdravlje je potrebno cijelem svijetu.

Brigita Bajan, 4e

Što je zdravlje?

Upitala je Ana brata,
Zdravlje je veće
Nego kolekcija zlata.

Zdravlje, zdravlje, zdravlje
Veliko bogatstvo.
Veliko ko dvorac,
Veliko ko carstvo.

Zdravlje, zdravlje, zdravlje
Bolje je bez rata.
A najbolje kod su
Uz tebe mama i tata.

Dona Šaf, 3b

Zdravo dijete u zdravoj prirodi

U zdravoj prirodi iznenada se našlo malo zdravo dijete, pa poviče: Hura, hura, u zdravoj sam prirodi! Sjedne dijete na panj, gleda, gleda i shvati da nije u zagađenom gradu. Sjedilo dijete na panju, u hladu pa skokne do jednog cvijeta pomiriše ga, ali ga ne ubere jer je bio lijep i plav kao nebo. Obišlo dijete tako sve cvijeće i žuto i bijelo i ružičasto i ljubičasto, poigralo se sa srmama, zečićima i leptirima pa se umorilo. Leglo dijete ispod bora na meku travu duboko udahnuvši svjež zrak pa zaspa. Sanjalo je svoj grad kako sav blista ispunjen travnjacima i cvijećem, a zrak u njemu čist da čistiji biti ne može.

Nika Svilar, 3.a

Josip Stanić, 2.a

Renato Bodan, Mia Kvesić, 3.d

U današnje vrijeme sve je moguće dobiti u zamjenu za gotovinu, odnosno gotovo sve. Jednom narušeno zdravlje... Nažalost.... Najvrednije stvari u životu nemaju cijenu Zbog toga čuvajte Vaše zdravlje!

Povodom Svjetskog dana zdravlja i Dana planeta Zemlje, a u suradnji sa Školama koje promiču zdravlje Škola narodnog zdravlja «Andrija Štampar» prikupila je i izložila učeničke likovne i literarne radove u muzejskom prostoru Mimara u Zagrebu.

Među izloženim literarnim radovima bili su

sljedeći radovi naših učenika:

Zdravo dijete u zdravoj
prirodi, Dona Šaf, 3.b
Što je zdravlje?, Brigita
Bajan, 4.e
Nikad neću pušiti,
Kristina Zorica, 4.e
Zdravlje, Maja
Jordan, 4.e
Izloženi likovni radovi:
Stjepan Grubišić, 2.a
Josip Stanić, 2.a
Nika Svilar, 2.a
Mia Kvesić, 3.d
Renato Bodan i Mia
Kvesić, 3.d
Ena Čurić, 3.a
Lidija Poleksić, 3.b
Sanja Jerković, 8.c

Mia Kvesić, 3.d

HUMANOST NA DJELU

EUROPSKA GODINA OSOBA SA INVALIDITETOM

I MI SMO TU!

Razgovor s Jocom

POVODOM MEĐUNARODNOG DANA OSOBA S INVALIDITETOM 2001.G. VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA JE 2003. GODINU PROGLASILO - EUROPSKOM GODINOM OSOBA S INVALIDITETOM.

Tim povodom u ponedjeljak 22.prosinca 2003. Godine posjetili smo Udrugu distrofičara, invalida cerebralne i dječje paralize i ostalih tjelesnih invalida na naselju Andrija Hebrang gdje smo razgovarali s bivšim učenicom naše škole - Jovicom Dujanovićem.

Joco je veoma draga i simpatična osoba koja se ne razlikuje od svojih vršnjaka osim po pokretljivosti.

Postavili smo mu nekoliko pitanja na koja nam je sa zadovoljstvom odgovorio.

Sjećaš li se svojih osnovnoškolskih dana? Čega najviše?

Da, naravno da se sjećam! Uvijek se rado sjetim škole, učitelja i svih zaposlenika škole. Posebice se sjećam mojih prijatelja iz razreda koji su mi pomagali. I danas se viđam s Dinom Zlatarevićem i Ivanom Maratovićem.

Čast mi je što sam bio učenik OŠ «Antun Mihanović».

Koji predmet si najviše volio?

Moram priznati da nisam baš previše volio učenje, ali najdraži predmeti su mi bili povijest i zemljopis.

Povijest sam volio, a za to je bio zaslužan moj učitelj, gospodin Ivo Kovačević.

Koji predmet ti je bio najteži? Kako si ga uspio savladati?

Najteži predmet mi je bila matematika kao i većini učenika, no uspio sam ga savladati uz pomoć učitelja Vinka Parašilovca i defektologinje Ljiljane Plavotić koji su mi bili od velike pomoći i ja ih neću nikada zaboraviti.

Što bi poručio današnjim osnovcima?

Poručio bih im da budu marljivi, poslušni, da uče i da budu dobri. Dobrota se uvijek isplati! Po dobroti će vas se sjećati.

Što si učinio nakon OŠ?

Nakon OŠ nastavio sam srednju školu u Zagrebu u Centru za odgoj i obrazovanje mladeži s invaliditetom. Moram reći da su u Osnovnoj školi svi pokazivali više razumijevanja prema meni nego u srednjoj.

Kako danas provodiš vrijeme?

Kod kuće sam uglavnom na računalu, na internetu. Dio vremena provodim u Udruzi distrofičara, invalida cerebralne i dječje paralize i ostalih tjelesnih invalida Slavonski Brod, posebice u njenom Bočarskom klubu. Kao član Bočarskog kluba sudjelovao sam na mnogim državnim i međunarodnim natjecanjima u Zagrebu, Osijeku, Požegi i Mađarskoj. Za osvojena prva i druga mjesta dobio sam nekoliko medalja i pehar.

Član si Udruge. Možeš li nam navesti još neke njene aktivnosti?

U Udruzi se marljivo radi tijekom cijele godine. Već sam spomenuo Bočarski klub koji je dio Udruge i čiji sam ja član. Osim njega u Udruzi djeluje i druge športske grane: šah, pikado, viseća kuglana, košarka u kolicima, terapijsko jahanje... Aktivni smo i redovito sudjelujemo na svim stručnim skupovima i simpozijima vezanim za problematiku osoba s invaliditetom. Organiziramo: izlete u Bizovac, Daruvar... druženja s članovima Udruge iz Karlovca, Siska, Đurđevca, Vinkovaca, Osijeka...

susrete osoba s invaliditetom u Migalovcima akcije «Kuna po kilometru», «Hvala ti moj dobri anđele»... Izdajemo glasnik Udruge «Zvezdica» Udrugu posjećujem dva puta tjedno gdje se družimo i pričamo o različitim temama. Ondje se osjećam kao kod kuće.

Je li ti drago što postoji ovakva Udruga?

I drago mi je i nije. Nije mi drago što se osnivaju Udruge jer to znači da ima invalida. Ja bih volio da sam ja zadnji invalid, ali nažalost nije tako. Drago mi je što postoji Udruga jer je to kutak gdje se možemo naći s prijateljima, zajedno se lakše izboriti za neka prava. Ipak, Udruga nije osnovana da getoizira članove. Vrata naše Udruge širom su otvorena za sve ljude dobre volje.

Je li se poboljšalo stanje invalida u zadnjih deset godina? Jesu li invalidi jednaki kao i svi ostali?

Nisu jednaki kao i ostali, ali se stanje u zadnjih deset godina znatno popravilo. Ljudima se skreće pozornost da malo razmišljaju o invalidnim osobama. Češće nego prije mediji (TV, radio, dnevni tisak) nas upućuju kako pomoći osobama s invaliditetom. I u našem gradu dogodile su se značajnije promjene: uređuju se objekti od javnog značaja, prilazi (uklanjaju se arhitektonske barijere)...

Nakon što smo se zahvalili Joci i uručili dar naše škole - peti nastavak knjige «Harry Potter», obećali smo da ćemo češće posjećivati Udrugu i biti bolji i pažljiviji prema invalidima u svakodnevnom životu.

Monika Milić, 8.c i Maja Šemanjski, 8.b

Naši novinari u razgovoru s Jocom

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

UČENJE ZDRAVIH STILOVA ŽIVLJENJA KROZ ŽIVOT I RAD U ŠKOLI

«HRVATSKI DORUČAK - NAJVEĆI DORUČAK»

Povodom Svjetskog dana hrane u Hrvatskoj je 19. listopada 2003. na brojnim lokacijama organizirana akcija «Najveći doručak Hrvatski doručak».

Akciju je organizirala Škola narodnog zdravlja «Andrija Štampar» iz Zagreba uz snažnu podršku Ministarstva prosvjete i športa.

U nju se uključila i naša škola u želji promicanja zdrave prehrane te pokušaja rušenja svjetskog rekorda najvećeg istovremenog doručka koji je do sada držao Taiwan sa 23 291 osobom.

S posebnim zanimanjem smo se uključili u ovu akciju jer je naša škola od 1996. godine uključena u Europsku mrežu škola koje promiču zdravlje.

U akciju se uključilo 177 sudionika od 7 do 77 godina, najviše učenika naše škole, njihovih roditelja, baka i djedova, ali i građana koji nemaju djecu u našoj školi, a poziv na doručak su čuli putem radija. Doručak se sastojao od palente s tekućim jogurtom i jabukom. Ovakav doručak karakterističan je za našu tradiciju, tlo i podneblje, a pravi je primjer vrijednosti izbalansirane prehrane odgovarajućeg odnosa energije i nutrijenata. Provođenje regularnosti akcije prema strogim pravilima Guinness World Recordsa pratilo je Povjerenstvo sastavljeno od četiri nezavisna svjedoka. Svjedoci nisu mogli biti djelatnici škole već osobe iz lokalne zajednice koji su vanjski korisnici škole. Naši svjedoci su bili: Blaženka Skorupski, Jasna Medverac, Željko Tijan i Leon Fajdetić.

Sudionici akcije izrazili su svoje zadovoljstvo ovom akcijom uz želje da sličnih događaja bude više tijekom godine.

Nakon obavljenog doručka svjedoci su utvrdili da je za pripremu doručka na ovoj lokaciji utrošeno:

12,5 kg palente

53 l vode

Zdrava ishrana... za najmlađe

... i za školarce

53 g soli
1,8 dl ulja
31,86 l tekućeg jogurta

35,4 kg jabuka
Ponosni smo da je i naša škola pridonijela promicanju stvaranja pravilnih prehrambenih i životnih navika te o baranju rekorda. Nadamo se da će Hrvatska sa 42 123 istovremena doručka ući u Guinnessovu knjigu rekorda.

Marija Katalinić, ravnateljica; Ljiljana Plavotić, soc. pedagoginja

Naš kuharski tim priprema vrlo ukusnu i zdravu hranu

HRVATSKI DORUČAK

U nedjelju ujutro, uputila sam se sa svojom obitelji na Hrvatski doručak u našu školu. To je bio doručak kojeg je trebalo pojesti što više Hrvata, za ulazak u Ginisovu knjigu rekorda. Za doručak je bila palenta, tekući jogurt i jabuka. Mom tati se svidjela palenta i tekući jogurt, ali ne uz to i jabuka. Mama misli daje loše što se morala tako rano ustati, ali je utjehu našla u tom što se puno Hrvata ustalo u isto vrijeme da bi ostvarili taj cilj. Meni se najviše svidio jogurt, a nešto manje palenta jer je bila malo rijetka. Ja mislim daje to dobra ideja da se potakne i druge ljude da shvate važnost zdrave prehrane i doručka jer to je jedan od najvažnijih obroka. Moj tata uvijek ujutro doručkuje, a i ja ga rijetko propuštam.

Lidija Poleksić, 4, b

HUMANOST NA DJELU

ZA DJECU VUKOVARA

U našoj školi provedena je akcija skupljanja darova za djecu Vukovara. Jako sam bio sretan što mogu dio svoje odjeće koju sam prerastao, pokloniti nekom dječaku koji je manji od mene. Mama i ja smo našli kutiju i napunili je odjećom slatkišima, bojankom i plišanim medvjedićem. U kutiju smo još

stavili Uskrsnu čestitku sa najljepšim željama za Uskrs. Napisao sam kako se zovem i adresu. Tko zna, možda mi se nepoznati dječak jednom javi pismom.

EGON RUŠKIĆ, 2.a

STO KUBIKA TOPLIH ISKRICA

U vrijeme Adventa nismo mogli zaboraviti niti stare i nemoćne osobe u potrebi. Uključili smo se u akciju «Sto kubika toplih iskrica» koju je pokrenuo Caritas slavonskobradskih dekanata u suradnji s Radio Brodom. Nadamo se da će i ova naša «mala iskrica topline» od 742,85 kuna pomoći u kupnji ogrijeva i barem malo ogrijati stare, siromašne i nemoćne osobe našega grada.

ULTRAZVUČNIM APARATOM U BORBI PROTIV RAKA

U studenom 2003. godine, povodom mjeseca «Borbe protiv raka» uključili smo se u akciju za kupnju ultrazvučnog aparata za dijagnostiku raka, posebice raka dojke, koju je organizirala Hrvatska liga protiv raka Brodsko posavske županije. U ovoj akciji sudjelovali su učenici i učitelji naše škole te je prikupljeno 4.031,70 kuna. Nadamo se da će se kupnjom ovog aparata smanjiti čekanja dijagnostičkih pretraga tj. pridonijeti ranom otkrivanju raka i uspješnijem liječenju te opake bolesti.

ZA VJEROUČITELJICU IVANKU

U 2003. godini - Europskoj godini osoba s invaliditetom željeli smo pomoći i vjeroučiteljici Ivanki Grgić Vukojević kojoj je potrebna nabavka nove proteze.

Našim skromnim prilogom od 500,00 kuna željeli bismo da vjeroučiteljica Ivanka što prije prikupi potrebna materijana sredstva za nabavku nove proteze kako bi mogla nastaviti svoje vjeroučiteljsko poslanje i govoriti djeci koju odgaja da su ljubav, velikodušnost i solidarnost temeljne oznake čovjeka i društva u kojem živimo.

HVALA TI, MOJ DOBRI ANĐELE!

Vijeće Europskih zajednica je 2003. godinu proglasilo Europskom godinom osoba s invaliditetom. Sjetili smo se naših bivših učenika invalida kao i ostalih invalida našega grada.

Željeli smo im pomoći u ostvarivanju nekih prava i unapređenju kvalitete življenja, te smo tijekom prosinca organizirali akciju prikupljanja novčanih priloga za Udrugu distofičara, invalida cerebralne i dječje paralize i ostalih

tjelesnih invalida Slav. Broda kako bi nabavili specijalno kombi vozilo za prijevoz svojih članova.

Prikupljeno je 1500,00 kuna koje smo tijekom božićnih blagdana uplatili na račun Udruge.

Našim prijateljima invalidima želimo da što prije nabave ovo vozilo kako bi svojim članovima olakšali dolaženje na odgovarajuća mjesta.

HUMANOST NA DJELU ZA BLAGDANE BEZ PUCNJAVE I HRVATSKU BEZ MINA

Ogranak Hrvatskog novinarskog društva Brodsko-posavske županije i Lions klub «Brođanka» organizirali su humanitarnu akciju «Za blagdane bez pucnjave i Hrvatsku bez mina» u koju su se uključili i učenici naše škole.

U blagdanskim danima organizatori ove akcije željeli su poručiti pučanstvu naše županije da smisao blagdana nije u ispućavanju na tisuće petardi i druge pirotehlike već da se taj novac može mnogo bolje iskoristiti.

Umjesto za petarde i druge slične naprave mi smo novac poklonili za razminiranje oranica povratničke obitelji Stanić u Dragaliću.

Prikupili smo 725,15 kuna i nadamo se da će se oranice obitelji Stanić što prije razminirati kako bi njeni članovi mogli na vrijeme sigurno obaviti proljetnu sjetvu, a potom uživati u plodovima bogate slavonske zemlje.

Pripremila: Ljiljana Plavotić, soc. pedagoginja

Ogranak HRVATSKOG NOVINARSKOG DRUŠTVA Brodsko-posavske županije
i Lions klub "BROĐANKA"

HUMANITARNA AKCIJA "Za blagdane bez pucnjave i Hrvatsku bez mina"

ZA SEDAM KUNA RAZMINIRAJMO

Razminiranje jednog
četvornog metra stoji
koliko i jedna petarda

1m²

Razminirajte
bar jedan
četvorni metar
uplatom
na račun:

2340009 - 1510096822

okućnice
povratničke
obitelji Stanić
u općini
Dragalić

Pokrovitelji: Hrvatski
centar za razminiranje
i Tiskara "Magnus"

U Hrvatskoj je od mina smrtno stradalo 425 osoba, više od tisuću teško je ranjeno.
Preko pet milijuna četvornih metara u Brodsko-posavskoj županiji
još uvijek je zagađeno minama.

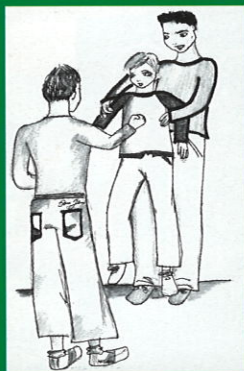
I Vi možete pomoći da ne bude više žrtava!

S PEDAGOGOM O... STOP NASILJU U ŠKOLI!

Djeca koju zlostavljaju njihovi vršnjaci u školi često zbog srama i osjećaja bespomoćnosti ne žele nikom priznati što im se događa. Dijelom zato što se boje osвете nasilnika, ali i zato što misle da nije lijepo «tužakati» drugu djecu i da učitelji i roditelji to ne vole. Potražiti pomoć ne znači «tužakati». Svako dijete ima pravo rasti u ozračju sreće, sigurnosti, ljubavi i razumijevanja.

SAVJET STRUČNJAKA

- Nemoj misliti da se to događa samo tebi, događa se mnogima, i na svim mogućim mjestima.
- Ne misli da to zaslužuješ zbog nekog razloga, ne moraš osjećati sram; nasilnici su ti koji imaju problem.
- Budi čvrst/a i jasan/na, gledaj ga u oči, i reci **PRESTANI!**
- Ne možeš promijeniti nasilnika, ali možeš reći odrasloj osobi koja može s njim razgovarati i kazniti ga (oni ponekad prijetu ako želiš nekome reći, ali samo zato jer znaju da mogu biti spriječeni).
- Nastavi govoriti dok netko nešto ne poduzme.
- Ne koristi nasilje nad nasilnikom.
- Ne suočavaj se sam/sama s tim problemom.
- Ako znaš za neki slučaj nasilja ili se to događa i tebi, ispričaj ga roditeljima, razredniku, pedagogu, psihologu, nastavniku...

DJECA PROTIV NASILJA

Što su rekli naši učenici... kako riješiti problem nasilja? (odgovori anonimne ankete provedene u našoj školi)

• «Reći ću mu da to nije lijepo možda prestane.»
Učenica 2.,a

• «Prvenstveno razgovorom. Ako nasilništvom rješavamo taj problem, on će najvjerojatnije tučom drugima vraćati za učinjenu štetu. Možda on proživljava takvo nasilništvo u stvarnom životu i možda je zbog tog nasilan. Nije on kriv.»

Učenica 3.,a

• «Ako hoćeš nasilništvo nisi dobar čovjek. Onaj tko hoće nasilništvo poslije nastrada.»

Učenik 4.,b

• «Mislim da je to vrlo ozbiljan problem. Kada bi se djetetu podigla samouvjerenost i sigurnost možda bi se oni mogli nekako oduprijeti tomu.»

Učenik 6.,d

• «Možda bi se učitelji trebali malko više udubiti u naše probleme pogotovo zato što oni sve to smatraju igrom.» Učenica 6.,b

ŠTO SAVJETUJU NAŠI SEDMAŠI...

«Treba održati takozvani dječji sastanak o nasilju i prikazati nekoliko stvarnih slučajeva da vide kakve trajne posljedice ostaju.»

Gabrijela Crnjac, 7.,b

«Da se riješi problem nasilja u školi trebalo bi porazgovarati s tom osobom ili pozvati roditelje. Ako i to ne uspije bilo bi dobro da se učenika premjesti u drugu školu, jer možda na njega utječu drugi učenici.»

Martina Margeta, 7.,b

«Mislim da razrednik igra veliku ulogu i da to treba na vrijeme opaziti. Sve se rješava razgovorom i iznošenjem problema koji nas muče. Jer svaki čovjek i svako dijete je isto i ima ista prava na siguran i ugodan boravak u školi i među prijateljima.»

Maja Brestovac, 7.,b

«Mislim da nastavnici trebaju provoditi više vremena s učenicima i o tome otvoreno razgovarati i savjetovati ih!»

Zrinka Kovačević, 7.,b

«Ja sam bio u takvoj situaciji i znam kako je to. Prije, ja se nisam baš uklopio u razred što znači da i nisam imao baš puno prijatelja. Kad god sam došao u hol prije nastave ili na velikom odmoru bio sam sam. Mislio sam da su svi oni u krivu, sve dok nisam shvatio da ja nisam u pravu. Pokušavao sam se popraviti. U tome mi je najviše pomogla nastavnica iz matematike i razrednica.»

Mario Margeta, 7.,b

PRIPREMILA: PEDAGOGINJA, IVANA DUMBOVIĆ

NAŠI SLIKOPISI

Slavonski Brod: OŠ "Antun Mihanović"

Autori: Iva Buntić, Brigita Bajan, Andrea Karlović, Iva Majić, Nikola Mašić, Dominik Čurić, Hrvoje Ginder, Bruno Zeničanin
Voditelj: Vladimira Dapčević - Čeliković

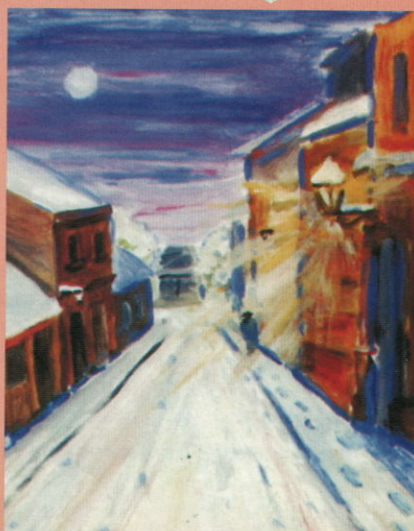
IZ ŽIVOTA ŠKOLE

USPJESI NAŠE LIKOVNE DRUŽINE

Učiteljica Vlatka nam je pročitala međunarodni natječaj pod nazivom Razglednice u Hrvatskoj o slikanju svojega grada na platnu. Pojasnila nam je sve pojedinosti i cijeli je razred rado prihvatio ovaj natječaj. Slika je trebala biti crtana na posebnom platnu. Dimenzije platna su za nas bile neuobičajeno velike 140x200 cm, a boje su bile akrilne. Prvi korak je bio da svđjko od nas osmisli i pronađe što više slika Slavanskog Broda, a krišom sam se šetao po gradu da bih uočio najljepše i zanimljive detalje moga lijepog grada. Jedno popodne pomogao mi je tata, pa smo fotografirali vatrogasni dom, tvrđavu, željeznički kokodvor, most na rijeci Savi i još neke građevine. Tada sam naučio da u mom gradu ima mnogo lijepih građevina i parkova. Podjelili smo se u dvije skupine. Ja sam crtao povjesni brodski vatrogasni dom. Druga djeca su slikala željeznički kolodvor, rijeku Savu i most, stari grad i parkove. Slikah smo vrijedno četiri popodneva. Gotovu sliku je učiteljica poslala na 43. MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL u Šibenik gdje će biti ocjenjivanje svih radova. Nadamo se pobjedi!

Domimk Čurić, 4e

IZLOŽBA - BIJELI SNJEGOVI

Monika Milić 8.c "Gradska ulica zimi", gvaš

Na natječaju likovnih radova "Bijeli snjegovi, s temom iz stihova Dragutina Tadijanovića "Stope u snijegu", kojeg je raspisala Galerija umjetnina grada Slav. Broda sudjelovalo je deset učenika naše škole. Izložba je organizirana u Salonu „Vladimir Becić“ u prosincu. Nagradu za uspješan rad dobila je Tena Tiljak, učenica 8.d. Među izloženim radovima našli su se i rad Ivane Matković, 8.d. Josipe Gavran, 6.c., Gabrijele Prgomet, 8.d. i Monike Milić 8.c. Izložba je uveseljavala posjetitelje tijekom prosinca i siječnja.

Monika Milić, 8.c

Tena Tiljak 8.b "Stope u snijegu", gvaš

Ivana Gavrić, 8.a "Snježna Noć", tempera

Ivana Matković, 8.d "Moja ulica", tempera

Grabrijela Prgomet, 8.d "Ulica u snijegu", tempera

SUSRETI KOJI SE PAMTE

Razgovor s književnikom Božidarom Prosenjakom

SIJAČ SREĆE

Maštovita proza i stihovi Božidara Prosenjaka, kao i njegova bogata osobnost, razlog su, što smo upravo ovog književnika intervjuirali za ovogodišnje Meteorove susrete

"Čudno je to među ljudima. Dogodi se da se prave riječi u galami ne čuju. Često se dogodi da je jedan u pravu, a u masi se ne čuje."

"Ne jednom se dogodilo da odrasli nemaju vremena čuti djecu."

Jedan dječak je uporno pokušavao ocu za vrijeme ručka nešto reći. Kad je napokon našao vremena da ga poslušaju, dječaku je samo preostalo reći :» Tata pojeo si crva!«

"Ponekad je za nastavak putovanja potreban samo jedan čovjek. Svatko od nas može u jednom trenutku napraviti veliku stvar. Često upravo zbog toga cijeli naš život dobije smisao. Takvo jedno putovanje može se dogoditi cijelom jednom narodu."

Susreti djece i književnika u našoj školi nisu rijetkost. Neki nas učine veselim, drugi nas nauče što šta, ima i onih koji nas razočaraju, a ima i onih koji te nekako umire, ispune nečim što baš ne znam objasniti, nešto kao kad posijete nepoznato sjeme pa ga negujete i ono ima vrijednost baš stoga što se nastanilo u vašem srcu i nije bitna ni boja, ni miris, ni išta do samog njegovog postojanja.

Jedan takav susret dogodio nam se sa književnikom Božidarom Prosenjakom. Sasvim sam sigurna da je ovaj dragi čovjek svojim riječima posijao u nama zrno koje će donijeti plod.

Nadamo se da će te i Vi, čitajući nešto od onoga što smo zabilježili u susretu s njim, otkriti sjeme «Sijača sreće».

M: Naizgled naivno postavljeno pitanje, «Pišće, zašto pišete?» može donijeti zanimljiv odgovor.

BP: Pišem zato što Vam želim reći da Vas volim. Pisac se rađa, ne može se postati. Posao ljekara, vatrogasca, pocajca, ni jedan mi nije ispunio srce S ljubavlju može raditi samo onaj kome se dar poklopio s poslom koji radi. Meni se upravo to dogodilo. Volim Vas, želim to glasno reći i zato pišem.

M: Kako nastaju Vaše priče?

BP: Priče nastaju kad nastaju svađe,

kad se poklopi sadržaj s oblikom. Razni događaji su piscu podloga za djelo. Mogu biti reagiranje na nepravdu, nešto što ste čuli ili osobno doživjeli. Jednu sam jednostavno sanjao, znam točno kako ta priča mora ići, ali je nikada nisam napisao. Nedostaje ono nešto što pisca razlikuje od tehničara, da bi je oživio. Neke se rode u trenu, neke dugo nosite u sebi. Jednom sam morao zaustaviti auto jer sam se bojao da mi jedna ne pobjegne. Svaka priča je drukčija.

M: Tko je Vaš najbolji kritičar?

BP: Često moja djeca. Ona kažu kad im se nešto ne sviđa, ne skrivaju to. Znaš, tata to ti baš nije nešto! I to je tipično za djecu. Oni ne lažu puno. Oni su dobri kritičari!

M: Djeca i roditelji česta su tema «Sijača sreće».

BP: Mislim da će te se složiti sa mnom da najveći dio dječjeg života najvažniju ulogu umaju roditelji. Ipak oni o puno toga odlučuju, dok smo mali. Pošto sam ja htio ocrtati sliku djetinjstva, ona bi bila krnja kad u njoj ne bi bio zastupljen odnos djece i roditelja.

M: Progovarate i kroz životinjske likove.

BP: Dok sam bio mali imali smo puno dvorište svih mogućih životinja. Ako si damo truda možemo puno toga

naučiti promatrajući životinje. Jednom sam 30 minuta promatrao mačku kako poučava mačića. Nisam se mogao načuditi, pomislio sam:» Kad bih ja mogao biti takav roditelj.« Životinje imaju svoju osobnost, poput ljudi. Mislim da su čudesne.

M: Postoji li recept za sretnu obitelj?

BP: Recept za sretnu obitelj ne postoji, u tom smislu da možeš otići u apoteku i kupiti ga. Što je sreća za jednoga, za drugog uopće nije sreća. Za dečka je možda sreća kada zabije gol, za djevojčicu Barbika, možda.. nešto drugo. Za svakog od nas sreća je nešto drugo i to je bogatstvo našeg života.

Ali nešto se čudno događa s ljudima. Kada ti nešto daruješ drugima onda se u isto vrijeme puni tvoje srce. Zanimljivo je to što čovjek više uzima za sebe to više njegova duša i nutrina ostaje prazna! To je pravilo, kada si ti prazan rijetko koga možeš usrećiti.

M: Imaju li sve vaše priče pouku?

BP: Jedan starac je rekao :» Učiti drugoga je kao bacati kamenje s vrha crkve na zemlju, ali sam činiti ono što druge poučavaš je kao sam nositi kamenje sa zemlje na vrh crkvenog tornja.

Iva Cindrić, 4.e

SUSRETI KOJI SE PAMTE

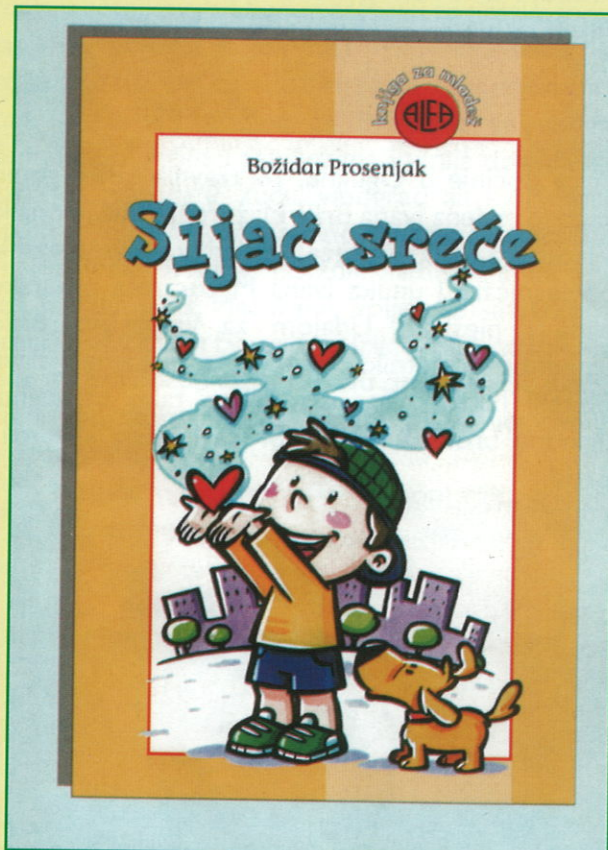
Božidar Prosenjak, književnik

Svenu autogram književnika
na kraju susreta

Rođen je 1948. u Koprivnici. Školovao se u Kuzmincu, Koprivnici, Parizu i Zagrebu, gdje je završio Filozofski fakultet na Odsjeku za romanistiku. Živi u Velikoj Gorici. Autor je dvadesetak djela za djecu i odrasle. Danas je jedno od najznačajnijih imena u hrvatskoj književnosti svoje generacije. Njegov roman **Divlji konj** ubraja se u klasike književnosti. Dobitnik je dviju uglednih hrvatskih nagrada **Grigor Vitez** i **Ivana Brlić Mažuranić**.

Prosenjak je pisac iz školske lektire i školskih udžbenika. Prevođen je na strane jezike.

BLIC PITANJA

-Najbolja knjiga?

Zapravo, Biblija, jer u njoj je data slika života.

-Životinja čije bi osobine voljeli imati?

Čovjek. Životinje u sebi imaju zakone koje mi ljudi moramo izabirati, jer imamo slobodu. Mnoge dobre osobine imaju životinje, trebali bi dosta toga naučiti od njih.

-Najljepše doba dana?

Ono u kojem ja jesam. Ipak, ako moram birati, ja sam ranoranalac, pa mi je jutro i najdraže.

-Naj boja?

Pa, volim srebrnu boju, srebrenosivu.

-A automobil?

Onaj koji će me sigurno dovesti do cilja.

Sven Murat, 4.e

KNJIŽEVNIK - OČIMA UČENIKA

Na književnom susretu učenici često pozdrave gosta svojim literarnim pokušajima. Ovaj put zapisali su i izrekli što je književnik u njihovim očima:

"Dječji književnici su nam veselje, radost, sreća. Iz njihovih priča mi često otputujemo u čudesni svijet igre i mašte."

Luka Pnjak, 3.e

"Dječji književnici pomažu odraslima da se sjećaju svog djetinjstva. Zajedno s nama rješavaju mnoge probleme, na primjer pomažu nam da se obučemo za maskenbal, jer mi često želimo biti upravo lik iz omiljene priče."

Anica Kljajić, 3.e

"Književnici su razigrani, veseli, maštoviti, duhoviti. Oni nas razveseljavaju, navode na snove pune patuljaka, divova, vila, vještica i drugih zanimljivih stvorenja. Pravi su prijatelji djece. I mi često smišljamo bajke, priče i pjesme. Tko zna, ako jednom napišem super priču možda i ja postanem pisac."

Ružica Vrbat, 3.e

"Književnici razveseljavaju druge, najčešće djecu, a upravo to i njih čini sretnima."

Toni Cvijović, 3.e

O stotridesetoj obljetnici IVANA NAM PRIČA

O stotridesetoj godišnjici rođenja Ivane Brlić Mažuranić, novinari Meteora, ljubaznošću osoblja Muzeja Brodskog Posavlja, prenose za Vas dio riječi, slike i misli hrvatskog Andersena.

Priča počinje u Ogulinu, 18. travnja 1874. godine kada je rođena Ivana Brlić Mažuranić. Bila je ona kći Vladimira Mažuranića, pravnika, književnika, povjesničara i unuka Ivana Mažuranića hrvatskog bana i pjesnika. Udajom za Vatroslava Brlića, uglednog odvjetnika, Ivana je iz značajne i slavne obitelji Mažuranića ušla u isto tako utjecajnu i uglednu brodsku obitelj Brlića i došla k nama u Brod.

Tijekom 19. stoljeća Brlići su postali jedna od najuglednijih građanskih obitelji u ovom dijelu Hrvatske, koja je značajno pridonijela ukupnosti nacionalne kulture. Od obitelji Mate Brlića (1715. - 1784.), uspješnog obrtnika, i svi drugi naraštaji grade život na zasadama kršćanskog odgoja, ljubavi prema rodnoj grudi, poštovanju tradicije, sklonosti prema pisanoj riječi, knjizi, dokumentu, umjetničkom djelu i čuvanju obiteljskog nasljeđa. Na takvim temeljnim vrijednostima, u ozračju obiteljskog sklada odrastaju generacije Brlića.

U obitelji Brlićevih Ivana je našla «obilnu hranu za svoja literarna nadahnuća».

Sama Ivana piše...

»Došla sam u stari dom obitelji Brlićeve, u kojem sve odaje, koliki su interes te obitelji gojili za umjetnost i književnost za svaki patriotski i lijepi pokret. Uredena obilna knjižnica, sabrana Ignjatom Alojzijem Brlićem, zatim njegovim sinovima Andrijom Torkvatom i Ignjatom, sastoji se iz djela sviju jezika, a uz to zbirka do 1000 pisama, među njima listovi gotovo sviju istaknutih ličnosti našeg javnog života, od sto godina amo. Koliko obilna hrana za moja literarna nadahnuća!«

Ivana s djecom

S dubokim osjećajem privrženosti obitelji, kao supruga i majka, prvih deset godina braka Ivana se predano bavila obitelji i djecom, pomno ispunjavajući i društvene dužnosti supruge poznatog odvjetnika.

O tom razdoblju svog života književnica govori.....

«Ipak je prvih 10 godina mogega braka bilo tako obuzeto obiteljskim i materinskim brigama, te dužnostima društvenim i javnim, koje sam uz mojeg supruga morala dijeliti, da sam sve moje literarne sanjarije napustila, smatrajući da se pisanje ne slaže sa dužnostima ženskim.»

naše Ivane

Ivana B. Mažuranić sa kćerkom Nedjeljkom 1930. u lovačkoj sobi u Brličevcu

Ipak piše zbirku pripovijedaka i pjesama za djecu «Valjani i nevaljani», 1902. godine, te 1905. knjigu «Škola i praznici» koja pripada poučno zabavnom štivu za mlade.

O tom ponovnom vraćanju prvotnoj ljubavi, pisanoj riječi, književnica je zapisala.

«Kada je počela dorašćivati četica moje djece i kada se je pojavila običajna u to doba želja za čitanjem - učinilo mi se ujedanput da sam našla točku, gdje se moja želja za pisanjem izmiruje sa mojim shvaćanjem dužnosti. Moja djeca žele čitati - koja radost za mene da i na tom polju budem njihovim provodičem, da im otvorim vrata k onom bajnom šarolikom svijetu, u koji svako dijete stupa prvim čitanjem - da njihove bistre i ljubopitne očiće svrnem na one strane života, koje želim da najprije uoče i da ih nikada s vida ne izgube. Kako da se takav posao ne slaže sa mojim dužnostima!«

Početkom 20. stoljeća supružnici Ivana i Vatroslav Brlić za potrebe svoje brojne obitelji, preuredili su

Brličevac

Istraživala:
Tena Tiljak 8.b

vinogradsku kuću u Brodskom brdu, tzv. Brličev čardak, u ljetnikovcu. U unutrašnjosti tog raskošnog ladanjskog objekta dominirala je lovačka soba na katu, koja je u svom izgledu bitno nepromijenjena do danas. Od 1889. godine za Brličevac se vodila spomenica. U njoj su zabilježena važnija događanja vezana za porodicu, kuću, vinograd ali i dojmovi mnogih uglednika koji su rado dolazili u brdo (M. Ban, M. Mesić, Đ. Pilar, J. Stadler, fra Grga Martić i drugi). Ivana Brlić Mažuranić voljela je sa svojom obitelji i prijateljima boraviti u Brličevcu. Nadahnuta ljepotom prirode, u zadovoljstvu druženja, uz dječji smijeh, na radost djece svijeta pisala je ovdje najljepše priče.

Veliko otkriće u njezinom književnom radu bila je knjiga «Čudnovate zgode šegrta Hlapića», 1913. godine.

Kamin iz kojeg su iskakali domaći

Ivana nam priča

Naša novinarka Tena s kustosicom Muzeja Brodskog Posavlja, gđjom Ivankom Bunčić

O postanku priče književnica je zapisala...

»Postanak Alapića vesan je za naše divno vinogorje u blizini Broda, noćnu oluju i veliki crveni kišobran pod kojim sam tik uz moje bure za kišnicu ugledala nemilog gazdu i bucmastog nasmijanog opančarskog šegrta jasnih, čistih i veselih očiju.«

Najveći književni uspjeh postigla je knjigom «Priče iz davnine», 1916., u kojoj je povezala slavensku mitologiju i narodnu predaju s proznim nadrealističkom slikama. «Priče iz davnine» u svijetu joj donose i glas «hrvatskog Andersena». Ivana piše...

«I tada jednog dana u našem kaminu prasnula na vatru borova cjepanica, a iskrice kao da joj zvjezdica izlete u susret. Padoše mi u taj tren na pamet «domaći» i tako onaj roj iskrice zvjezdica bi uhvaćen - i to u Šumi Štriborovoj» i ona nastade upravo usljed njih. Iza ovih priča nastadoše ostale, dakle su i one kao i «Šuma Štriborova» izletjele kao iskre sa ognjišta jednog dravnog slavenskog doma.»

Slijedi niz književnih ostvarenja :»Knjiga omladini«, 1923. ,»Dječja čitanka o zdravlju« 1927. , povijesni roman «Jaša Dalmatin, potkralj Gudžerata» ,1937. Godine 1938. izlazi «Srce od licitara» ,a 1943. knjiga «Bajke i basne».

Zbog neprijepornih zasluga za hrvatsku književnost, Ivana Brlić Mažuranić prva je žena član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, izabrana 1937. godine za dopisnog člana. U dva navrata, 1931. i 1938. godine

bila je predložena za Nobelovu nagradu.

Pored priznatog umjetničkog, Ivana je posjedovala i izniman povijesno - istraživački talent. Proučavala je i sređivala književnu arhivsku građu obitelji Brlić. Publicirala je povijesnu građu u tri knjige « Iz arhiva obitelji Brlić», 1934. i 1935. Godine.

Ivana Brlić Mažuranić u Brodu je stvorila osebujna i jedinstvena književna djela koja pripadaju najljepšoj svjetskoj literaturi za djecu.

Vjera u dobro ostala je uklesana u njezinim djelima kao simbol širokih slavenskih vrlina, vjerovanja, nada i stradanja, a raspon i snaga njezina izraza iskonski su srašteni s ljepotom našeg jezika.

Kako privesti ovo spominjanje, ako ne Ivaninim riječima, naslovljenih s «Mir u duši» upućenim davne 1929. na predavanju o Danu mira, 11.11., (kako znakovito):

«Spoznajmo dužnost našu, nadimo cilj naš. Odlučimo se jednom za svagda za tu dužnost i za taj cilj, prigrlimo ih i počnimo oko njih raditi. Ne bježimo od teškoća, ne uklanjamo se životu. Tu je put smirenja.»

Korištene fotografije i tekstovi izložbe "Obitelj Brlić" i Ivana Brlić Mažuranić, koju su priredile Ivanka Bunčić i Ivanka Cafuta, Muzej Brodskog Posavlja.

Velika HVALA !

Vrijedno obiteljsko nasljeđe /knjižnica, arhiv, umjetnine /, sakupljane od 18. stoljeća, sve do Domovinskog rata bilo je smješteno u autentičnom povijesnom ambijentu kuće Brlić u kojem su generacije stvarale i nalazile nadahnuće za svoje mnogostrane interese. Kuća Brlić proglašena je spomenikom kulture kao jedinstvena i vrijedna kulturno-povijesna baština grada Broda i Hrvatske.

IVANIN HERBARIJ

Znate li ?

Ivana Brlić- Mažuranić radila je svoj herbar.

Herbarij, herbar, herbarijum (lat. Herba- biljka) je zbirka osušenih i prešanih biljaka i njihovih dijelova. (hrv. biljar, biljevnik, biljarnik)

Boraveći izravno u prirodi u Ivani se javila potreba za uređenjem vlastitog herbara.

Njena kćer Neda ostavila je zanimljivo svjedočanstvo :

« Ona je plela pletenice i privijala terputac uz ranjenu nožicu, ona nas je učila imena cvijeća i imena zvijezda....»

Ivanin herbar iz kuće Brlićevih u Brodu na Savi sadrži bilje Broda i okolice, drugih hrvatskih krajeva, ali i desetke primjeraka iz inozemstva. Riječ je o biljkama koje je Ivana uglavnom sabirala sama. Manji dio prikupili su ostali članovi obitelji Brlić- primjerice Ivan Brlić je čak s s talijanske fronte (1917. g.) donosio kući primjerke biljaka. Ponešto biljaka iz herbara Ivana je dobila i poklonima.

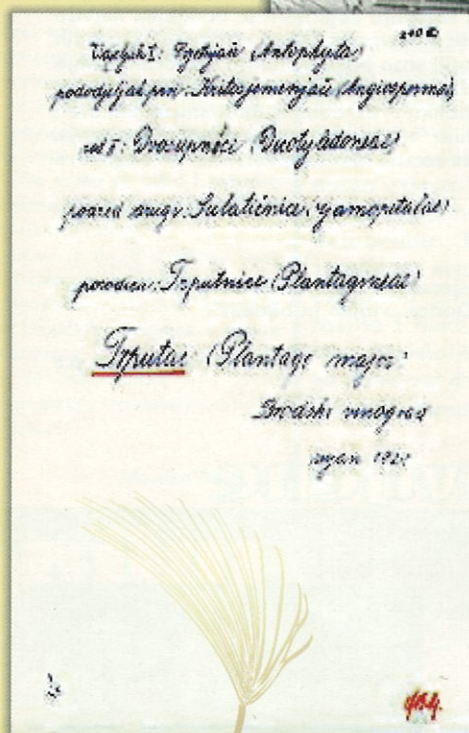
Iz građe koju posjeduje Muzej Brodskog Posavlja nazire se suradnja s Botaničkim zavodom u Zagrebu, a čini se da je pripomoć u određivanju bilja, Ivani pružao botaničar Ivo Pevalek. Zbog toga je Ivanin herbar uredno sistematiziran, lako dostupan i uporabljiv.

Ivana Brlić-Mažuranić bila je član Hrvatskog prirodoslovnog društva u Zagrebu.

Muzeju Brodskog Posavlja Ivanin herbar na čuvanje i uporabu darovali su g. Dobroslov Brlić i g. Božičko Mohaček.

Ivana na omiljenom mjestu - na terasi Brlićevac, oko 1935.

Stranica Ivaninog herbara

Pripremila:
Tena Tiljak 8.b

Topinambur (Helianthus tuberosus)
Brodski vinogradi, rujan 1928.

Jagoda šumska (Fragaria vesca)
Brodski vinogradi, rujan 1929.

Trputac (plantago major)
Brodski vinogradi, rujan 1929.

DJEČJE SVEČANOSTI "U SVIJETU BAJKI IVANE BRLIĆ - MAŽURANIĆ"

CEKAVCI SU NAJBOLJI

Pobjednici kviza Život i djelo I.B. Mažuranić

Objavljen je poziv za sudjelovanje na kvizu o našoj sugrađanki književnici Ivani Brlić Mažuranić. Natjecali su se 5.a, 5.b, 5.c, 5.d i 5.e razred.

Počele su pripreme. Pročitavši gotovo sva njezina djela i životopise bila sam i više nego spremna. Uz pomoć

Kristijana Pavića i Luke Tiljka sve smo dobro odradili. Pokazali smo da dobro pušemo balone, škrabamo sastavke i da nam ne nedostaje mašte. Točka iznenađenja nije samo zapanjila razrednicu, publiku već i komisiju koja nam je dodijelila najviše ocjene za basnu Ivane Brlić Mažuranić "Kože na brvnu". Obradili smo je kao igrokaz. Posudili smo haljine, nakit i kišobrane moje mame i sve odglumili uživljeni u uloge. Ploča se polako punila bodovima. Uz najbolju publiku i razrednicu, uz stisnute palčeve i ohrabrujuće osmijehe nije bilo teško odgovarati na pitanja. Sakupljali samo bodove sa strane ukoliko protivnici ne odgovore točno.

Trema je nestala, a najveći broj bodova pokazao je naše znanje.

5.c je najbolji!!

Na dodjeli nagrada osjećala sam se kao da ću dobiti Porina, a i prisjetila sam se izreke: "Dodoh, vidjeh, pobijedih".

Marta Okružnik, 6.c

Nove neobjavljene bilješke

Trećeg dana održavanja Dječjih svečanosti "U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić", Matica hrvatska je u Gradskoj knjižnici organizirala poetsko iščitavanje "Ivana u pismima i zapisima", započeto prošle godine. Prilikom da čuju pojedinosti iz života slavne sugrađanke imali su ozbiljniji gosti. Mr. Jasna Ažman je izdvojila pisma, dijelove iz Ivanina dnevnika koji su bili ili u obiteljskom arhivu ili u privatnom vlasništvu, kako bi ih predstavila nama, građanima Slavonskog Broda. Tako samo otkrili nepoznate dijelove iz Ivanina života, a ona nam je, i po stoti put poručila: Maleno i dobro može pobijediti veliko zlo. Početak programa obilježili su mladi studenti Visoke učiteljske škole, pokazavši svoje umijeće sviranja violine i gitare, a uz mr. Jasnu Ažman u iščitavanju su sudjelovali dr. Marijan Balen i mr. Vesna Crnković-Nosić. Poslije programa razgovarali smo s mr. Ažman.

Kada je Matica pokrenula ovaj program?

Prošle godine po prvi put je na ovaj način predstavljeno prvih deset godina Ivanina života u Brodu. Ove godine otkrili smo vam drugih deset godina.

Gdje je pohranjen najveći broj pisama i zapisa?

- Najviše u arhivu obitelji Brlić te u privatnim zbirkama.

Jeste li od prošle godine otkrili nešto dosad neobjavljeno?

- Sve što ste čuli na ovom poetskom iščitavanju, osim dijelova bajki, do sada nije bilo objavljeno.

- Čija je ideja pokretanje ovakvog predstavljanja Ivanina života?

- Ideja je bila moja. Sada je na vama red da otkrijete tajne djela naše velike spisateljice i otkrijete vama nepoznate dijelove.

Tena Tiljak, 7. r.

Dr. Marijan Balen predstavlja knjigu "Žaba traže kralja"

"TINTILINIČIJADA" - KVIZ

"Svijet je most kojim ćemo zasigurno dokoračiti do svjetlosti.

Mi djeca. Jer smo nepregledni kao svemir. Iz nas tisuću ruku, iz nas tisuću misli, iz nas tisuću dragih igara, tisuću želja, tisuću riba i brodova, tisuću ptica. Tisuću domaćih i Malika Tintilinića, tisuću Hlapića... Tisuću tvojih ljubavi - Ivana!"

U tom ozračju djeca su slavila svoga Andersena, svoju spisateljicu Ivanu Brlić - Mažuranić. A slavila su ju svojim znanjem, svojim nadmetanjem u bezbroj razolikih područja koja su kroz igru i odrastanje naučili.

Bilo je tu novinara, recitatora, informatičara, likovnjaka, glazbeno-scenskih čarolija, izložbi, kvizova. I koliko je Ivana voljela svoj grad, toliko i on nju i danas voli. Družeci se s Ivaninim bajkama,

Otključavamo nove ljubavi, neka nova dobra i neke nove vrednije budućnosti koje je za nas čeznula. Među mnoštvom ivanoznanaca bili smo i mi, Tintilinići, sudjelujući u kvizu "TINTILINIČIJADA" kojeg je u Klasičnoj gimnaziji "Fra Marijan Zanosović" organizirao Europski dom iz Sl. Broda za učenike osnovnih škola.

Pitanja u kvizu odnosila su se na Ivanina najpoznatija djela "Priče iz davnine" i "Čudnovate zgode šegrta Hlapića". Sudjelovalo je pet osnovnih škola: OŠ "I.G. Kovačić", OŠ "V. Nazor", OŠ "B. Šulek" i OŠ "A. Mihanović" iz Slavonskog Broda, te

OŠ "Ivan Mažuranić" iz Sibenja. Najbolji učenici škola odgovarali su na zadana pitanja, a neka su pitanja bila upućena i publici. Nakon iščekivanja, treme i mrvicu straha kviz je počeo. Podrška iz publike koja nas je neprestano ohrabivala donekle je potisnula tremu. Svako novo pitanje izazvalo je užurbanost i neku čudnu tišinu koja nas je pomalo plašila. Svi smo napeto slušali presude komisije, a onda bismo s olakšanjem odahnuili. Naša škola bila je više puta pohvaljena za "timski" rad, a to nam je ulijevalo nadu. Nakon posljednjeg pitanja pobijedili su učenici oš "B. Šulek".

Međutim, to gotovo neprimjetno razočaranje iščezlo je čim smo se u očime naše nastavnice M. Prša vidjeli kao pobjednici. Ona nas je bodrila i naučila da poraz od jednog boda nije poraz već jednako važna pobjeda i rezultat vrijedan pohvale. Za svoje znanje, natjecatelji škola, ali i pojedinci iz publike, dobili su zanimljive nagrade.

No najvažnije od svega; i ove godine Ivana i djeca stopili su se u jedno. Tintilinići su ponovno svoj djeci u srce unijeli toplinu. I to ne bilo kakvu toplinu, nego veselu i rezigranu kakvu je u svojim bajkama i kućnim ognjištima sačuvala Ivana.

Simona Mihić, 6.c

POSJETILI SMO BRLIČEVAC

Brlićevac. Što je to?

Ljetnikovac obitelji Brlić koji se nalazi u Brodskom Vinogorju. Proljetos nas je naša učiteljica povela onamo. U Brlićevcu živi Ivanin unuk Vuk i njegova supruga Slava. Brlićevac je građen 1878. godine tj. sada ima 125 godina. Cijeli Brlićevac je izgrađen

od drveta. U njemu smo vidjeli mnogo starih stvari. Sjedili smo na kauču na kojem je sjedila Ivana Brlić-Mažuranić i pisala Šegrta Hlapića. Ivanin unuk nam je pričao: "Ovakvo je dobila ideju. Jednog ljetnog dana, Ivana je sjedila na stolcu i iza jednog starog bureta ugledala je jednog malog bucmastog dječaka, kako hvata svoju mačku. Tada je za njim došao jedan čovjek koji je bio postolar. Vikao je na njega, jer je pustio svoju mačku na tuđe imanje. Dječaku je dala ime Hlapić, a postolaru majstor Mrkonja." Poslije toga smo raširili svoje deke. Dječaci su igrali nogomet, a djevojčice lastiš. Šetali smo se po livadama, trčali, pričali itd. Učiteljica je pričala sa tetom Slavom i gosp. Vukom. Nakon nekog vremena nam je rekla da se spremimo, jer idemo kući. Pozdravili smo se sa tetom Slavom i gosp. Vukom i krenuli. Proveli smo pola dana sa Ivaninim unukom u Brlićevcu!

Kristina Briski, 4.e

Dani kruha

Dane kruha obilježavamo u znak zahvalnosti spasitelju za život, jer kruh je život. U molitvi obraćamo se Bogu da nam da kruh i zahvaljujemo na njegovoj dobroti. Kruh čuvamo kao svetinju.

Zahvaljujemo i seljaku što voli svoju zemlju, što sije pšenicu, što nad njom bdije i hrani nas. Sreća je imati kruh i moći ga podijeliti s

Izložba u našoj blagovaonici

Vič. Mato Lešić blagoslivlja plodove zemlje

nekim ili darovati ga, jer u darivanju je ljubav prema bližnjemu. To je znak dobrote i prijateljstva. Od pamtljivih znakova kruh i sol znak su dobrodošlice, povjerenja i prijateljstva. Kad govorimo o dobroti čovjeka uspoređujemo je s kruhom, i kažemo: "Dobar je kao kruh". Čuvajmo svaku mrvicu kruha i ne razbacujmo se jer kruh je TIJELO KRISTOVO.

Igor Buntić, 8.e

Katarinski sajam

K a o što je već postalo tradicija u povodu dana Sv. Kate i ove je godine u našem gradu organiziran

Katarinski sajam. Otvorenju sajma koji je održan u prostorima Kazališno koncertne dvorane «I. B. M.» nazočili su brojni ugledni predstavnici našeg grada i

županije kao i mnoštvo uzvanika drugih gradova i županija. Na sajmu su prezentirani razni proizvodi naših poznatih obrtnika i poduzetnika. Na štandovima su izloženi raznovrsni proizvodi od slastica, kolača, vina, stolnjaka do raznih suvenira, nakita, knjiga i drugih.

Posjećenost je bila velika i organizatori sajma kao i izlagači su zadovoljni. Na sajmu se našlo i nekoliko izlagača izvan naše županije koji su unaprijed zatražili pozivnicu i za sljedeći Katarinski sajam.

Jedna od zanimljivosti je da je u sklopu ovog Katarinskog sajma održana revija frizura i modne odjeće obrtnika Brodsko-posavske županije. Predstavilo se devet krojačkih radionica i frizure izrađene rukama naših frizera.

Katarinski sajam je manifestacija koju treba njegovati jer ona je prepoznatljiv dio kulture, tradicije i gospodarstva naših krajeva.

Monika Milić, 8.c

UPOZNALI SMO NOVOG ŽUPNIKA

Dobrodošlica našem novom župniku
vič. Stjepanu Belobrajdiću

Već tradicionalno u našoj školi obilježili smo Dane kruha, dane zahvalnosti za plodove zemlje. Našom blagovaonicom širili su se mirisi jesenskih plodova iz košara pripremljenih za blagoslov. Izložba starih uporabnih predmeta, osobitih za Slavoniju, ponjave, šlingani i vezeni stolnjaci, sve je davalo svečarski ton. Bio je to osobit dan jer nam je prvi put došao u goste i novi župnik Župe Duha Svetoga, monsignor Stjepan Belobrajdić. Blagoslivljajući plodove zemlje, te krušne proizvode koje su s osobitom pažnjom pripremale naše mame i bake, naš dragi gost uputio nam je nekoliko lijepih misli, a mi smo ga zauzvrat darivali pjesmom i dakako košarom punom kolača.

Marina Udiljak, 4.d

Božić u Cigleniku

Malo pitomo slavonsko selo Ciglenik na rječici Orljavi u zimskim predbožićnim danima očekuje svoje najdraže goste: svoju djecu!

Tu žive pretežito stariji ljudi, mladi su u gradu, a okupljaju se o blagdanima, često težačkim poslovima: o rezidbi vinograda, oranju, sjetvi, košnji, žetvi...

Prošetate li mojim selom, osjetit ćete njegov miris: miris stajanja, čuti muk krave, blejanje ovaca ili pjev fazana.

Čut ćete lovce i lavež pasa u potrazi za divljači. Vidjet ćete jastrebove u skladnom

nadlijetanju Zukače. A tek orljavski divlji šaran!

Svako jutro, tako i ovo Badnje, najavljuju seoski pijetli, uvijek spremni za obranu svoga posjeda.

Bude i moju baku. Sama je na svome ognjištu pa joj srce zatreperi na pomisao: Danas će moja djeca biti sa mnom! A mi, njezina djeca, iz Broda dolazimo sa srcem punim ljubavi i želje da zajedno provedemo najljepše dane u godini.

Badnje večer je najljepše u mojem selu. I u mom srcu!

Po običajima starine, kako se to uvijek u mom domu činilo, otac bi pokucao i ulazeći govorio:

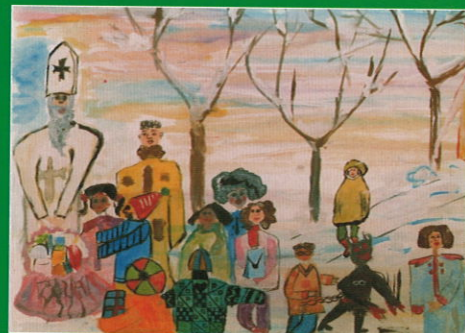
«Hvaljen Isus i Marija!»

Domaćin odgovara: «Navijek je! Što nam nosite?»

«Nosim vam dva tala žita, treći slame, mir i blagoslov, zdravlje, sreću i veselje!»

Slama i žito se rasprostru pod stol. Baka splete od slame križ i stavi ga ispod stolnjaka.

A tada, meni najdraže: bijeli luk umočen u med zagrizem i bacim preko sebe uz riječi: »Na ti, vilo, od mene ti bilo!» (Tako zle vile

Marta Okružnik, 5.c

bježe od kuće.)

Okupljeni smo u toplini bakina doma, bogatoga svečarskog stola s plodovima slavonske oranice i žuljevitih ruku.

Tata prekriži domaći kruh, poljubi, razlomi i uz molitvu blagovanje počinje.

Čim se spusti večer, a dignu guste magle, život se u selu gasi.

Kućerci se stisli, okna zarumenjela, samo puteljci ugaženi. Svuda netaknuta bjelina.

Hrvoje Jelić, 8.a

Radost Božića na licima malenih

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

BETLEHEMSKO SVJETLO DVANAESTI PUT U NAŠOJ ŠKOLI I NAŠEM GRADU

I ove godine po dvanaesti put Betlehemske svjetlo je došlo u našu školu.

Svjetlo iz Betlehemske štalice znak mira i ljubavi donijeli su nam izviđači Anto, Bojan i Tomislav članovi Izviđačkog odreda «Mihaljevica» iz Slavonskog Šamca.

Kao predstavnici regije Slavonije i Baranje oni su ovo svjetlo donijeli iz Beča 14. prosinca 2003. godine u Zagrebačku katedralu odakle je prenešeno u sve hrvatske biskupije pa i našu Đakovačko srijemsku.

U našu školu svjetlo je stiglo 15. prosinca 2003. godine. Poletarci i izviđači naše škole zapalili su svoje lampione i odnijeli u svoje domove gdje su uz Betlehemske svjetlo iščekivali Isusovo rođenje.

Uz adventski vijenac i jaslce Betlehemske svjetlo je gorjelo u školi sve do Isusova rođenja.

U srijedu, 17. prosinca 2003. godine svjetlo smo odnijeli u župu Gospe brze pomoći i sudjelovali na večernjoj misi.

"Mali princ" se čudi nekim navadama ljudi.

Predstava "Mali princ"

Predstava "Mali princ" održana je 21. svibnja, a priredilo ju je kazalište "Merlin". To je bila dječja predstava, što potvrđuju gledatelji tj. djeca iz nižih razreda. Glumile su samo dvije glumice, jedna malog princa, a druga sve ostale likove. Kao što i sam naslov govori to je bila adaptacija poznatog romana "Mali princ" Antoinea de Saint-Exupérya, prilagođena uzrastu koji ju je gledao.

Glumci su im bili duhoviti i smiješni. Predstava je bila popraćena zvučnim efektima npr. let aviona, pad aviona, let svemirskog broda itd. i zanimljivom glazbom npr. kad se mali princ na početku predstave vrti oko sebe.

„Mali princ“ je knjiga koju za lektiru čitaju učenici 7. razreda i možda je bila teže razumljiva djeci, bez obzira na to predstava je oduševila mališane.

Mitja Ružojić, 8.e

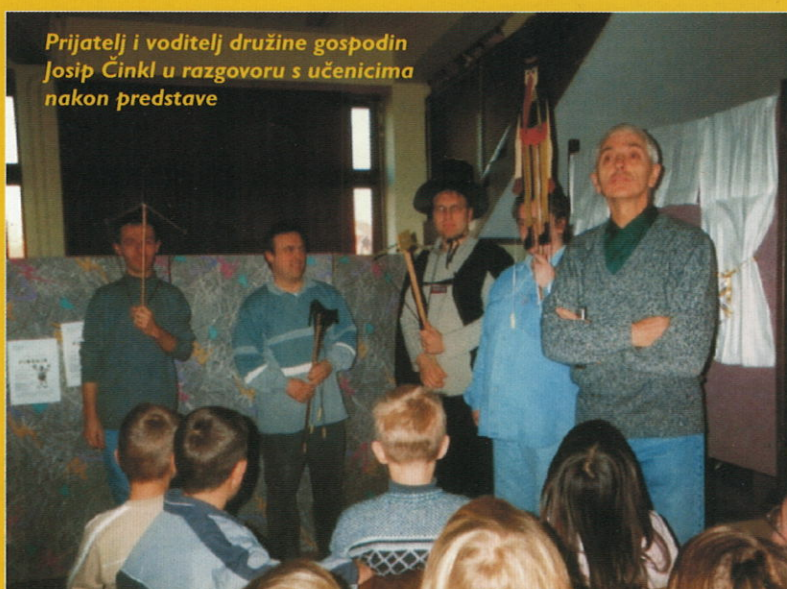

Prizor s predstave "Kako je Potjeh tražio istinu"

NESVAKIDAŠNJE DRUŽENJE

U našoj školi gostuje puno kazalištaraca. Ove godine u Malom Parizu, Lutkarska družina „Tetak“ čiji su članovi invalidi. Družinu uspješno voili gospodin Josip Činkl, a svi djeluju kao jedna mala složna obitelj. Zanimljivost družine je što lutke izrađuju sami u stolarskoj radionici, pa stoga nije ni čudo što su nam pokazali predstavu, čiji je glavni lik Pinokio. Učenici prvog i drugog razreda uživali su u predstavi, ali i u ovom nesvakidašnjem druženju.

Ivona Čosić, 4.d,

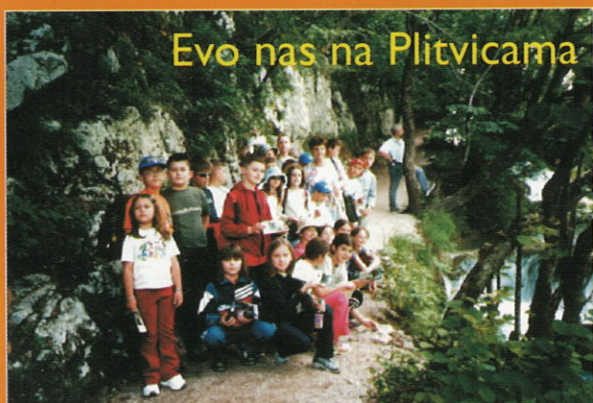

Prijatelj i voditelj družine gospodin Josip Činkl u razgovoru s učenicima nakon predstave

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

Putovanjem do znanja

Naši četvrtaši u školi u prirodi u Baškom Polju

Evo nas na Plitvicama

Škola u prirodi jednoga ljeta,
Uspomena nama sveta.
Škola u prirodi,
Dalmacija, more,
Đačko veselje - tulum do zore

Pred Grgurom
Ninskim u Splitu

Znatiželjna djeca
istražuju svašta.
Znatiželjna djeca
krenu tamo gdje
ih vodi mašta.

Škola u prirodi
slatka kao šećer,
Uz ugodnu,
toplu svibanjsku večer.

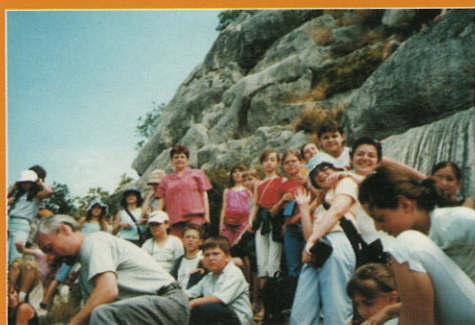
Slavonci na pučini
našeg Jadrana

Lađa na pučini,
a galeb je prati
Što rade mali đaci,
on bi htio znati?

Na Hajdukovom stadionu u "Poljud"

Tu odjekuju samo graja,
Igra i radost prava.
Dok torba naša u kutu spava.

Gdje je naša ravna Slavonija

Na plaži smo vidjeli stijene,
A navečer svoje sjene.

Na satu likovne kulture
sami smo izradili suvenire

Početak putovanja

U jutarnje svitanje novog dana pošli smo na put prema Crikvenici. Na putu do našeg odredišta posjetili smo prekrasnu spilju Lokvarku. Prod spiljom je gospođa domaćica za dobrodošlicu ponudila naše nastavnike sa "žabljom krvi". Učitelji su je sa zadovoljstvom pili, a ja pomislih dajte i nama malo kad je tako fino. Kad smo ušli u spilju nestašni dječaci su nas plašili iz tamnih uglova spilje i dočaravali nam svijet duhova. Inače spilja Lokvarka je prekrasna i puna svakojaht zagonetki. Tu ljepotu morate doživjeti.

Poslije tako lijepe spilje posjetili smo crkvu Majke Božje Trsatske. Ta crkva i svetište su prekrasni, posebno crkva koja je obložena sa slikama kao zahvalama od ljudi jer je ta Majka Božja Trsatska stvarno napravila čuda. Jedan franjevac nam je pričao kako se ljudi dolaze

moliti za ozdravljenje. Mnogi su uslišani. Kao dokaz da su ozdravili ostavili su štake i kolica jer im više nisu potrebna.

Konačno, stigli smo na naše odredište u hotel Park u Crikvenici. Brzo smo se smjestili u sobe, a još brže pohitali na plažu. Jedni su se kupali, a jedni šetali po gradu. Hotel je prekrasan. Posebno mi se sviđeta soba jer je bila prostrana, svijetla i lijepo opremljena kao za kralja i kraljicu.

Napokon, došlo je i ono što smo svi mi iščekivali "disco". To je moj prvi susret s discom.

No, moja zamišljanja disca bila su sasvim drugačija. Očekivala sam puno ljepša svjetla, veliki proctor za pjes na kojemu svi neobuzadno plešu. Drugačiju glazbu i

Pred hotelom u Crikvenici

sve to malo me oneraspoložilo, ali samo za trenutak.

Međutim, ovaj izlet i odlazak u disco treba brzo pretvoriti u nezaboravan događaj što sam i učinila. Plesala sam, pričala sa prijateljicama, a vrijeme je promjalo brzo, brzo i tako smo ostali budni do 5 sati ujutro. Zamislite do 5 ujutro! Tko bi rekao da bi ja mogla ostati budna do toga doba, ali eto moguće je, kad si u društvu i prepuštaš se trenutku zadovoljstva i uživanja, sav si ispunjen uzbudjenjem koje ne mogu opisati.

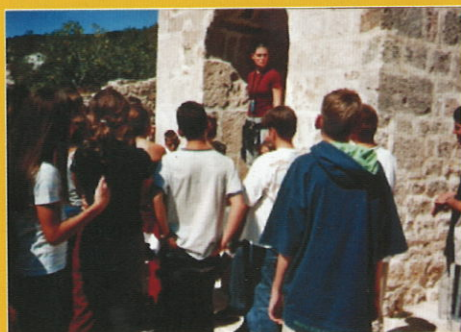
Malo spavanja, brzo buđenje i ponovno uživanje all ovaj put u ljepoti i plavetnilu Jadranskog mora. Plivala sam i taj divni osjećaj da te more miluje opuštao me i smirivao. Uživala sam gazeći pedalinu.

Slijedio je posjet otoku Krku i crkvi svete Lucije u kojoj se nalazi Bašćanska ploča. Eto nam Hrvatske povijesti i prvog pisanog dokumenta u Hrvata. Ovo me samo na trenutak podsjetilo da su dani i sati zabave i uživanja pri kraju i da cu se vrlo brzo morati vratiti učenju.

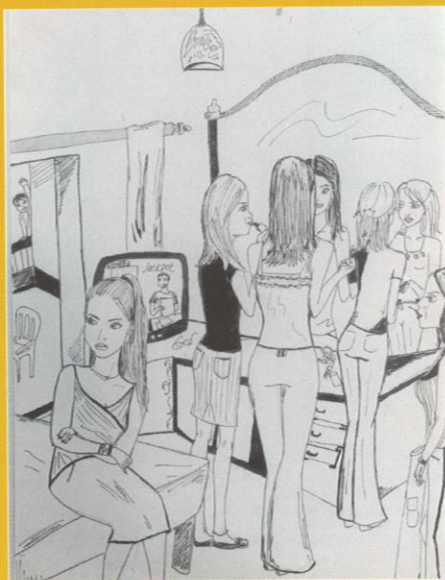
Ovaj izlet nazvan "maturalac" iako je trajao svega 40 sati ostavio je duboki trag u mojoj duši jer je bio pun prelijepih doživljaja i događaja.

Većinu toga sam opisala, a maleni dio zadržala sam samo za sebe.

Ljubica Kobašić, 8.c

Pred ulazak u Crkvu sv. Lucije u Baškoj

U hotelskoj sobi

IZLET NA SOVSKO JEZERO

Proljeće je. Dani su lijepi i topli. Nestrpljivo smo iščekivali dan kada ćemo krenuti na Sovsko jezero. Dan polaska bila je srijeda, 7. svibnja, ujutro oko 9.00 sati. Vozili smo se jedan dio puta, do podnožja brda. Tada smo do Sovskog jezera nastavili pješke, Tople sunčeve zrake otežavale su nam naporno penjanje, ali znatiželja nas je vukla dalje i mi smo napredovali k našem cilju. Na putu, u Matković Maloj sreli smo baku Anicu Lazić koja se rodila na Sovskom jezeru, te zbog toga imala nadimak Jezerka. Dala nam je natočiti bunarske vode i ispričala tužnu priču iz djetinjstva. Obradovao ju je susret s nama,

Došavši na cilj bila sam razočarana. Jezero nije bilo onako kakovim sam ga zamišljala. Vidjela sam malo vode i puno vodenog bilja. Malo smo se odmorili, osvježili i poigrali i tada krenuli u obilazak jezera. Naš vodič, planinar čika Jozo bio je glavni sa svojom paninarskom odjećom. Naročito su mi se sviđjele njegove zeleno-plave dokoljenke.

Obilazeći jezero, gledajući ga i slušajući podatke o njemu saznala sam da je Sovsko jezero ostatak Panonskog mora, o čemu svjedoče okolni slojevi vapnenca išarani fosilima riba i školjki. Nalazi se u nedrima Dilj-gore na 355 metara nadmorske visine u blizini sela Sovski Dol. Oko jezera su šume u kojima ima jelena, a u blizini jezera i ptica močvarica. Kada sam sve to doznala jezero je postalo veliko i lijepo, a kada sam pročitala legendu da je ono ponor koji je progutao zločestu braću Petra i Jakova, a jezerska voda suze dobre sestre koja je plakala za svojom braćom, bila sam zadivljena.

Hvala dobrom čika Jozi koji nas je upoznao sa svim zanimljivostima Sovskog jezera zbog čega sam bila ponosna. Umorni i zadovoljni mi, mali izletnici učenici tri četvrta razreda OŠ "Antun Mihanović" oko 16,00 sati spustili smo se do autobusa, te tako oko 16,30 stigli u naš grad. A ja još uvijek svoju obitelj dosađujem pitanjima i pričama o Sovskom jezeru.

Zrinka Buzatović, 4.c

IZ ŽIVOTA ŠKOLE BEMBO - LIJEK ZA SUZE

Pa i nije to tako strašno, kažu drugaši, jedino se Bembo ne slaže s njima.

Ako ste mislili da je jedinica ono najgore što se događa u školi, prevarili ste se. Učenici drugog razreda prolaze najteži ispit hrabrosti kad im dolazi teta u bijelom mantilu. Test na TBC i redovito cijepljenje često završe sa suznim očima. Nije to ništa strašno, ako ne primijete oni koji se «ne boje». Te «hrabre» trebalo bi zadnje bocnuti! Tako dok čekaju na svoj red neće imati vremena zavirivati ima li suza manje hrabrim, očima. Ne računajući onu početnu paniku, kad smo ugledali gospodu u bijelom svi smo se svrstali u one hrabre. Moram priznati da nam je u tom pomogao i Bembo, dok se on ludirao i zadirkivao liječnicu, a nas stalno nešto zapitkivao, nismo ni primijetili da je strašni trenutak prošao.

Hvala mami Ivani koja je izradila Bemba i zabavila nas!

«Joooy doktorice, mene je straaaah!»

Mali novinari 2. razreda

AKCIJA SAKUPLJANJA STAROG PAPIRA

Mi smo najmlađi, ali sakupili smo najviše starog papira

MI SMO NAJMLAĐI
ČUVARI PRIRODE U
U NAŠEM GRADU.
SVOJIM VRIJEDNIM RUČICAMA
SAKUPILI SMO
1502 kg STAROG PAPIRA

Osvojili smo 1. mjesto
I SAČUVALI NEKOLIKO STABALA.

POSJET ŽUPANU

Posjetili smo zgradu Brodsko-posavske županije i Ured župana. Naš župan se zove Mato Dorić. On ima svoju tajnicu. On nam je pokazao svoj ured i odveo nas u jednu veliku prostoriju. U toj prostoriji bio je jedan veliki stol i stolice. Posušili su nas crvenim i žutim sokom i keksima. Tamo su sjedili župan, njegova tajnica i jedan stariji učitelj. Po stolu su bili postavljeni mikrofoni. Županija je nastala 1993. kad je prestao rat. Župan je govorio o brizi za školu, vrtiće, djecu, siromašne i ostale stanovnike naše županije. Meni se svidjelo u županiji, a i rijetko je prilika da se bude u velikoj županijskoj vijećnici.

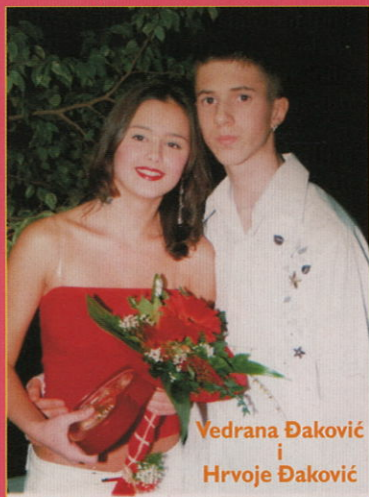

Za uspomenu na susret sa
županom gospodinom Matom Dorićem

IZ ŽIVOTA ŠKOLE

Zaljubljenja i šašava veljača

Valentino

Vedrana Đaković
i
Hrvoje Đaković

Vake godine Valentino nam se iznova vraća s novim zaljubljenim pogledima, zagonetnim osmjesima, toplim riječima... i pokojim tračem! Pa evo jednog koji je nadmašio sve! (upozorenje: očekujte neočekivano jer ipak je petak, petak 13.!! Buuu!!!) Je li baš sve zapaženo? U slučaju da nije evo reprize. Ulaskom u

dvoranu iz žamora dopiru uzbuđeni otkucaji srca, a tiha iščekivanja javljaju se iz svakog kutka. Svi pogledi upereni su u kazaljke sata koje su minute pretvorile u godine. Napokon! Glazba je ubila žamor, ali ne i tremu. Ona je večeras neizostavan sudionik. Nakon predstavljanja prosudbenog povjerenstva, parovi su se pokazali u

najboljem sjaju, ali ipak među svim pobjednicima trebalo je izabrati samo jedan par. Teška odluka, zar ne? Nakon nekoliko pametnih i duhovitih odgovora, neke su se oklade promijenile i tad je odluka pala!

Naše tajanstveno povjerenstvo nije škrtarilo na vremenu, no to nije bilo primijećeno jer je Nastja istočnim plesom zasjala poput zvijezde. Gabrijela i Vedrana svojom pjesmom izmamile su gromoglasan pljesak, dok su ga Marina i Sara plesom ovjekovječile. Da je naša generacija jedinstvena i neponovljiva dokazale su nam Ivana i Bjanca svojom glazbenom izvedbom. Došao je trenutak otkrivanja tajne!

Laskavu titulu Valentine i Valentina škole ponijeli su Vedrana Đaković i Hrvoje Đaković. Čestitke pobjednicima, a i našim dragim kladioničarima!

Rado bi mi s vama ostale do posljednje stranice Meteora, ali nažalost, ograničenja nam to ne dopuštaju!

Pozdrav od novinarki

Marije i Marine 8.e

P.S. I upozorenja su katkad lažna!

POKLAD SU, POKLAD SU I LUDI SU DANI

GRADSKA MALE POKLAD

Zalutalog polarnog među do Mlaog Pariza doveo je Ivan Permar

U pokladne dane u našim domovima vade se djedove košulje, starinske škrinje, kuća je puna papira i šminke, a sve da bi naši kostimi bili što veseliji, originalniji i neobičniji.

A kada se školom, napokon prošetaju svi ti čarobnjaci i vilenjaci, crvenkapi i bubamarice i zamirišu pokladnice, tko ne bi zapjevao.... poklade su, poklade su, mило janje moje, e da su barem u školi još troje !!!!

Sven Murat, 4.e

Ana ZDRAVA HRANA

Maskenbalska večer

Dana 23. ožujka 2004. godine naša škola proslavila je maskenbalsku večer, ili kako popularno zovemo Poklade, izborom najljepših maski. Maskare su narodni običaj nastao u davnoj prošlosti, iz potrebe starih i mladih da zaborave svakodnevne brige i bar nakratko postanu netko drugi.

Program je počeo u 18 sati u športskoj dvorani izlaskom maski učenika 5. razrednih odjela. Pojedinačno su izlazili 5. razredni odjeli. Nakon odabira najljepših maski 5. razreda, uslijedio je redom izlazak 6. razrednih odjela. Pošto su odabrane najljepše maske 6. razreda, prosudbeno povjerenstvo je trebalo odabrati 3 najorginalnije i najljepše maske. Zadatak im nije bio lak jer su se učenici potrudili da budu što orginalniji i najljepši. Bilo je tu vila, čarobnjaka, klovnova, rascvjetanog drveća, policajaca, odvjetika...

Dok je prosudbeno povjerenstvo obavljalo svoj nimalo lak posao, učenici su se bavljali uz glazbu i ples.

Nakon kraće stanke uslijedilo je proglašenje e najuspjelijih maski. Uzbuđenje je raslo do samoga kraja. Za najljepše maske prosudbeno povjerenstvo je proglasilo sljedeće učenike:

1. Morska sirena, Marta Okružnik
2. Rascvjetano drvo, Ivan Grabarević
3. Novinem, Iva Grubičić i Dorotea Šnajder

Poslije proglašenja najljepših maski još smo malo plesali, šalili se, a potom smo se razišli kućama razmišljajući o provedenoj maskenbalskoj večeri.

Martina Grgić, 8. a

Nagrađene maske najmladih

Snjegovići će predstavljati 3.e razred naše škole na Gradskoj pokladnoj svečanosti

Naši snjegovići s voditeljicom Natašom Vojtkuf i veseli bušari s voditeljem Josipom Tađarićem predstavljali su našu školu na Središnjim gradskim pokladnim svečanostima. Veseli program vodio je popularni Kristijan Ugrin.

Evo nas, veseli i šareni, Zar nismo zgodni?

SVETI OTAC SE VRATIO U PLEMENITU HRVATSKU ZEMLJU

Tragovi svjetla

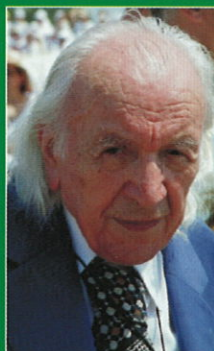
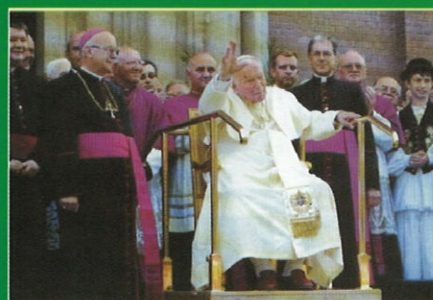

Sveti Otac ispred dakovačke katedrale
stavio je na glavu slavonski šešir, 7. lipnja

«Ovo je dan što ga stvori Bog...», kaže pjesma, a autor pjesme zasigurno ne bi zamjerio i dodatak - bio je to najljepši i neponovljiv dan za Đakovačku i Srijemsku biskupiju. Sedmi dan mjeseca lipnja godine 2003., dan kada su Slavonija,

da im se prizna prava vrijednost u cjelovitom razvoju društvene zajednice. Očitovao je svoju želju da Hrvatska nastavi izgrađivati svoju povezanost i stabilnost kako bi se uspješno integrirala u veliku obitelj europskih naroda.

Najstariji živući

Dragutin Tadijanović
na susretu sa
Svetim Ocem,
Cepin, 7. lipnja

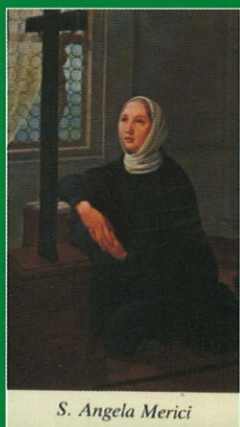
hrvatski pjesnik, 98-godišnji Dragutin Tadijanović, na euharistijskom slavlju u Osijeku, Papi je pročitao svoju pjesmu «Dugo u noć, u zimsku bijelu noć». Za tu je prigodu sastavio i posebne stihove koje je posvetio susretu sa Svetim Ocem, obračunajući mu se u ime hrvatskog naroda i svoje, te ponizno moleći apostolski blagoslov za svoju bolesnu suprugu Jelicu, sebe i sav hrvatski narod. Rekao je tada kako se pjesništvom počeo baviti u svojoj 15. godini života, upravo u vrijeme kada se papa Ivan Pavao II. rodio.

Pohod pape Ivana Pavla II. Hrvatskoj od 5. do 9. lipnja 2003. živi u snažnom vjerničkom spomenu. Papa je pohodio Krk i Rijeku, Dubrovnik, Osijek i Đakovo te Zadar, ali je svojom snažnom osobnošću obgrlio sav hrvatski narod, svu našu zemlju. Dočekali smo čovjeka koji je uronjen u tajnu molitve i

Baranja i Srijem dočekali Svetoga Oca. Činilo se toga jutra da je i sunce pohitalo prije vremena kako bi dočekalo prve hodočasnike, koji su od ponoći pristizali na prostor liturgijskoga slavlja u Sportsko-poslovnu zračnu luku Osijek. Sveti Otac se vratio u plemenitu hrvatsku zemlju, kako je i sam rekao, da braću učvrsti u vjeri, te svima donese poruku mira i pomirbe. A bila mu je i osobita radost proglasiti blaženom sestru Mariju Propetoga Isusa Petković.

Sveti Otac se obratio mladima i starijima, djeci i bolesnima. Zazvao je novo izlivanje Duha Svetoga na naše obitelji. Srdačno se obratio mladima i pozvao ih da budu glasnici Evanđelja. Uputio je posebnu poruku hrvatskim ženama i potaknuo ih da pruže obitelji, Crkvi i društvu svoj posebni duhovni i materijalni doprinos. S osobitom ljubavlju pozdravio je ljude koji rade na zemlji i zatražio

SVETA ANĐELA MERICI

S. Angela Merici

U Desenzanu, u gradiću na obali najvećeg jezera u Italiji nazvanog Lago di Garda, u obitelji Merici rođena je 1474. godine, djevojčica imenom Andela. Nitko nije mogao ni naslutiti da je baš nju Bog odlučio učiniti utemeljiteljicom i Majkom velike ženske redovničke zajednice pod nazivom Red svete Uršule, koje su poznate kao sestre uršulinke.

Kao dijete voljela je slušati o sv. Katarini i sv. Uršuli. Voljela je pomagati siromasima. Sretan obiteljski život uskoro su pogodile žalosti. Ostala je bez obitelji, a odhраниli su je ujak i ujna Biancosi. Redovito je pohađala svete mise, ali se nije mogla uvijek pričestiti, jer je takav bio crkveni zakon. Da bi se mogla često pričestivati i ispovijedati stupila je u Treći red sv. Franje i postala

franjevačka trećoredica.

Bila je gorljiva hodočasnica. Hodočastila je u Svetu zemlju, a godine 1525. poduzela je hodočašće u Rim kako bi na grobovima mučenika molila svjetlo za djelo koje je namjeravala poduzeti - osnivanje družbe djevojaka posvećenih Isusu. Tadašnji papa Klement VII. primio ju je u audienciju i kad je čuo što Bog od nje traži ohrabrio ju je i dao joj svoj blagoslov.

I tako je 25. studenog 1535. g. obogatila crkvu za još jednu redovničku zajednicu osnivaši Družbu sv. Uršule. Na isti dan 28 djevojaka upisalo je svoje ime u knjigu Družbe. Andela Merici ostvarila je svoj životni zadatak koji joj je Gospodin namijenio.

Andela Merici umrla je 27. siječnja 1540. godine. Tijelo joj je do danas sačuvano neraspadnuto i nalazi se u crkvi sv. Anđela u Bresci. Godine 1807. proglašena je blaženom, a 1861. svetom. Blagdan joj se slavi na smrtni dan 27. siječnja.

Nakon smrti Utemeljiteljice Družba sv. Uršule brzo se proširila po Europi, a kasnije i po cijelom svijetu.

Irena Brechelmacher, 7.a

PRVI SMO!

U Hrvatskoj već 300 godina djeluje redovnička zajednica sestara Uršulinke, koja je prisutna i u našem gradu. Sestre Uršulinke je utemeljila Andela Merici 1535. godine u sjevernoj Italiji, u gradu Brescii, a potom su se širile po Europi. Godine 1703. iz Bratislave dolaze prve sestre u Varaždin, koji je kolijevka uršulinskog života i djelovanja.

Uz ovu veliku obljetnicu, sestre su pripremile natjecanje iz uršulinske povijesti i odgojno-obrazovnog djelovanja. Na tom natjecanju sudjelovali su i učenici naše škole.

Stigavši u Varaždin dan uoči natjecanja, posjetili smo njegove znamenitosti: palaču grofa Franje Patačića, župnu crkvu sv. Nikole, Gradsku galeriju u kojoj smo vidjeli odjeću i posude sestara, svećenika i biskupa... Dana 4. listopada bilo je vrlo napeto. Susreli smo se sa svojim protivnicima iz Rovinja, Gračana, Novog Zagreba, Zenice i Varaždina i pristupili natjecanju. Natjecanje se sastojalo iz dva dijela: pismenog i usmenog. Nakon pokazanog znanja, uzbuđenje je sve više raslo! Između 11 ekipa, čekali smo proglašenje najbolje ekipe. Tko li će to biti?, svi

smo se pitali. Napokon je došao i taj trenutak! Sestra Beata je prozivala od zadnjeg mjesta prema prvom. Što se više približavala prvim mjestima postavljalo se pitanje: Brod ili Zenica? Zeničane je ipak vodila sestra Andreja Duić, koja je prije radila u našoj školi. Nas je za natjecanje pripremala i vodila vjeroučiteljica Dubravka Marijić. Uskoro smo sve saznali! PRVI SMO!!! Mi, sedmašice Irena Brechelmacher, Martina Grgić, Ivana Stvorić, Mihaela Šimić i Zrinka Kovačević, osvojile smo PRVO MJESTO. DRUGO MJESTO osvojili su naši učenici šestih razreda Marta Okružnik, Ivan Janč, Gabrijela Volarić, Mladen Mitović i Gabrijel Kajtazi.

Za nagradu smo dobili najljepši dar - Bibliju, a Novi Zavjet je dodijeljen šestima. Pokazali smo što možemo i znamo i naš trud je bio nagrađen.

Marta Okružnik, 6.c i Martina Grgić, 7.a

Pred samostanom
s Uršulinke u Varaždinu

OLOVKOM I KISTOM U RUCI

Bajan Mihovil, 1.d

Šu - šu pjesma

Šu - šu, šu - šu lišće lagano šuši.
Vjetar ga u visine baca.
Pjeva pjesme o jeseni
I rastaje se sa krošnjama.

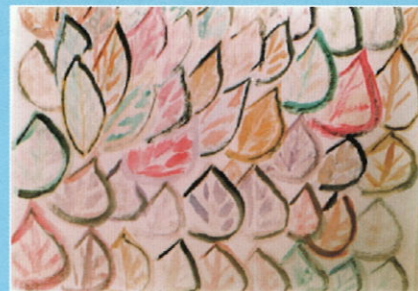
Matea Rica, 2.b

STIGLA JE JESEN

Stigla je jesen u svojoj žutoj haljini. Prihvatila se posla i počela uređivati grad po svome. Obojila je listove drveća u žutu, narančastu i smeđu boju. Zeleni tepih je zamijenila za žuti. Jesen je pomogla ratarima da poberu plodove i naučila domaćice kako se sprema zimnica. Ponekad nam pošalje kišu da opere grad i da bude blistav. Prije njenog odlaska kiša jako pada i hladno je. To jesen plače i srce je zebe što nas napušta.

Josip Stanić, 3.a

Ivan Gorički, 3.a

Jurica Krištić, 7.c

PISMO DJEDU BOŽIĆNJAKU

Dragi djede, sa sjevernog pola! Pišem ti ovo pismo jer imam mnogo želja. Sva djeca se vesele Božiću jer je to vrijeme darivanja. Ja želim da sva djeca budu sretna. Želim da u svijetu vlada mir i ljubav. Omogućiti da svako dijete u svom domu okiti drvce, a za Božić pod njim neke darove. Za mene će biti dovoljna neka mala sitnica. Daj onima koji imaju manje od mene. Tada ću biti još sretniji! Jedva čekam da čujem praporce sa tvojih saonica.

Voli te Karlo!

Mika Svilar, 4.a

ZIMSKJE IGRE

Volim zimu kada ima puno smijega. Izvučem svoje saonice i s prijateljima se sanjam. Najviše se volim sanjkati kod bake. Tamo saonice dugo jure niz brijeg. Onda se moram dugo penjati, ali mi to nije teško. Kada padne mrak, budem jako umoran i jedva čekam da se ugrijem u toploj kući.

Fran Bašić, 2.a

BOŽIĆ U MOM DOMU

Marta Ostružnik, 5.c

Čim nastupi prosinac, u mom domu počnu pripreme za Božić. Mama želi da cijeli stan blista. Nekoliko dana prije Božića mama peče kolače, a sestre joj pomažu. Tata i ja idemo kod bake u selo pa tamo pečemo pečenku. Najljepše mi bude na Badnjak, kada kitimo bor. Kad osvane Božić, mi djeca idemo do bora da vidimo što ima ispod njega. Roditelji nas uvijek obraduju lijepim darovima. Tada smo svi veseli i sretni što imamo tako složnu obitelj.

Davor Drčelić, 2.a

Petra Čondić, 8.c

Snig

Snig je padao cili dan,
Zabilio krovove i
puteve.
Djeca mu se raduju,

A odrasli ljute.
Lipo nam je na snigu,
Napravit je snješko.
Djeca viču, grudaju se,
Ništa im nije teško.

Kad se svića upalića,
Ušli smo unutra.
Sanjke su prid vratima
Ostale za sutra.

Zrinka Buzatović, 5.c

Lastavica

Lastavica mala
na moj prozor stala
pa je meni
svoju pjesmu dala.

Rekla mi je zbogom
pozdravljam se s
tobom.
Dosta mora ja ću
preletjeti
al' u proljeće opet ću
na tvoj prozor sletjeti.

Ivan Stanić, 4.e

Renata Sliva, 8. c

Jabuka rumeni snagom
sunca
crvi se uvlače u njenu
sočnost.

Marko Leko, 4.d

* * *

Trava se zeleni, plavi leptir
sanja ružičasti san.

Marijo Stanić, 4.d

* * *

Ptice pjevaju proljetnu
himnu
Breskva oblači ružičasti
kaput.

* * *
Torba umara moja leđa

STAZA U PROLJEĆE

Maja Šemanjski, 7. b

Na stazi lagani koraci tapkaju,
jer kući se daci iz škole vraćaju.

Oko staze cvijeće miri,
a vjetar proljetni lagano piri.

Vesela staza voli proljeće,
jer ljeti joj je prevruće.

U jesen sve je premokro,
a zimi presklisko.

Najviše staza ipak voli daka,
na kojoj mu je njegova torba
laka.

Dunja Blažević, 3.e

Teški oblak
U niskom hodu
Zapeo za dimnjak,
Izlio vodu,
uplašio rodu
i nestao
u nebeskom svodu

Iva Buntić, 5.e

Davor Čalušić, 1. d

Moj voćnjak u ljetu

Mislav Nikolić, 4. c

M e n i j e
najdraže doba
ljetu. Tada u
mom voćnjaku
ima puno zrelih
plodova, a neki
su čak i pali. Tada
trava jako
zeleni i
obasjana
suncem pa se
uvijek sjaji. Kada
plodovi dozriju
djed i ja ih idemo
brati. Iako se
volim penjati po

drveću, tako ja ubirem mirisno voće i dokučujem ga djedu koji
drži košaru. U mom susjedstvu su dva psa koji često iz svog dođu u
naš voćnjak. Tako trava navečer bude izgažena, jer pridruže im se i
moje mace koje su male no ipak gaze svojim malim šapicama
meku travu. Iz dana u dan trava bude sve više polegnuta, a voća sve
manje, jer djed i ja svakodnevno beremo. Ponekad kada mi dođu
prijatelji igramo se u voćnjaku, sjednemo u hladovinu pod orah i
uživamo. Tako bude skoro svaki dan i vrijeme brzo prođe, a onda
stigne vrijeme polaska na more pa ostavim djeda da sam čuva
voćnjak.

Iva Rogošić, 3.e

ŠAPAT

Dora Kekez, 1. c

Slušam šum mora i šapat vala.
Šapće mi o skrivenim tajnama
nepreglednog plavog prostranstva,
o ljudima, o velikim gradovima i lukama.
Šapće i nestaje.
Ali se uvijek iznova vraća moru
i živi zauvijek.

Marina Bašić, 8.e

OLOVKOM I KISTOM U RUCI

Marta Okružnik, 5.c

MOJ GRAD

Pokraj moga grada teče rijeka Sava. Pokraj nje je šetalište kojim se šetam i ja. Na karti grada je nacrtan čudan oblik zgrade. Ta zgrada je Tvrdava. Oko Tvrdave kanali i visoki nasipi ispod kojih su tuneli čudnih oblika. U mojem gradu ima i poznati trg Ivane Brlić Mažuranić na kojem i njezina kuća. U mojem gradu ima mnogo kulturnih ustanova koje smo svi barem jednom posjetili. Naš grad je jako lijep i meni vrlo drag.

Mateja Kladarić, 3.c

ČUDOVISTE U PETNJI

Bio je lijep i sunčan dan. Išla sam sa stricem na jezero Petnja. Smjestilo se između dva obronka Dilj-gore, iza sela Završje. Bilo je lijepo. Ronila sam, plivala, plivala na leđima i zračnom jastuku. Odjednom sam vidjela nešto neobično u vodi. Učinilo mi se da je to jako velika riba. Rekla sam stricu. Krenuli samo bliže da vidimo o čemu je riječ. Riba je nestala. Sreli smo ribare i pitali ih da li je moguće da tu ima riba od jednog metra. Oni se nasmijaše i rekoše da tu ima riba veličine i do četiri metra. Sva zbunjena otišla sam kući. Zar i jezero Petnja ima svoje čudovište?

Josipa Opačak, 3.b

Gabrijela Prgomet, 7.d

MOJ GRAD

Vanja Mišković, 7.c

Najvrjedniji ljudi iz mog su grada, njima ne smeta ni kad kiša pada. U Slavonskom Brodu dva naselja nova, ali ima puno ljudi staroga kova.

Moj grad na granici spava, a uz njega teče rijeka Sava. Glavnom ulicom voli šetati svak "Puslica" tu je zaštitni znak.

A tvrđava stara samo godine broji. Broji dane od kaod tamo stoji.

Grada svog uvijek ću se sjećat. U srcu mom ostat će njegov pečat.

Mateja Brechelmacher, 4.b

Jutro u mojoj ulici

Ana Vlainić, 2.c

DOM I DOMOVINA

Kristina Soldan

Dom je malen, ima nekoliko prostorija i može primiti samo jednu obitelj. Domovina je ogromna, ima puno sela i gradova, a u nju stanu svi ljudi dobre volje. Svijet je najveći u oku, ali domovina je najveća u srcu!

Sara Odošajić, 3. d

Mene sunce budi ujutro. Moju ulicu obasjaju sunčeve zrake. Ptice svojim veselim pjesmom bude prirodu. Kada izađem iz kuće i pogledam oko sebe, osjećam se sretno i veselo. Vesele životinje se igraju na travnjaku, male mačkice se igraju s leptirima, a radosna djeca s vedrim osmijehom idu u školu. Roditelji nasmiješenih lica idu na posao nadajući se da će im djeca u školi dobiti dobru ocjenu. Na travnjaku u mom dvorištu kapljice rose se sjaje poput dijamanta na ogrlici. Jutro u mojoj ulici je uvijek veselo i nasmiješeno.

Anja Veselić, 4.d

Marta Okružnik, 5.c

OLOVKOM I KISTOM U RUCI moja obitelj

Moja obitelj je velika. Tu su mama, tata, četiri brata i ja. U mojoj obitelji svatko ima svoje dužnosti. Mama svako jutro odlazi na posao. Tata nam pripremi doručak, a kada mi odemo u školu kuha ručak. Poslije ručka učimo, igramo se i pomažemo u spremanju stana. Često idemo na naše gradilište. Pomažemo tati u gradnji kuće, a mami u vrtu.

Subotom i nedjeljom smo svi na okupu i tada mi je najljepše.

Krešimir Nikolić, 2.a

Moj tata

Moj tata je visok i
Ima smeđu kosu.
Kad je ljut na mene,
Vidim mu po nosu.

Ima smeđe oči
I klemčava uha dva.
Cijela rodbina mu se smije,
Cijela, baš sva!

Ima dugačke noge,
I pogled blag. Prijatelji kažu:
Baš ti je tata drag!

Često vrijeme provodi sa mnom
I nije previše strog,
Zato puno volim tatu svog.

Iva Majić, 5.e

Majda Golob, 7.a

ŠTO JE SREĆA?

Sreća je osmijeh na nečijem licu,
Sreća je vidjeti nebo i pticu,
Sreća je pomirisati cvijet,
Sreća je doći na svijet.
Sreća je kad te umije rosa,
sreća je hodati livadom bosa.
Sreća je sunčan proljetni dan,
sreća je čaroban san.
Sreća je život pun duginih boja,
Sreća je trebala biti moja i tvoja.

Renata Sliva, 7. c

Ivana Mešanović, 4.c

LJUBAV MOJE MAJKE

Lijek koji najbrže djeluje,
riječ koja najbrže utješi,
oko koje najljepše gleda,
uho koje me uvijek sasluša,
to je ljubav moje majke!

Poljubac koji me pošalje na spavanje
I jutrom me probudi
Krilo toplo uvijek za mene
Osmjeh koji me prati u školu
To je ljubav moje majke!

Ručak koji uvijek čarobno
miriše, sendvič koji je baš
onakav kakav ja volim,
kolač koji me čeka jer ga
baš ja želim-
to je ljubav moje majke!

Andrea Paulić, 5. c

NA MUCI SE PRAVOJ POZNAJU JUNACI

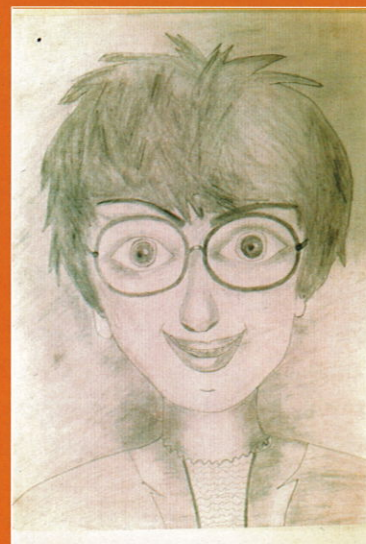
Možda jesam štreber i mamin plačko
ali srce mi je junačko.
Mario ne zna da je prijatelj pravi
onaj što te štiti, onaj što te brani.

Junaci su oni koji poznaju muku,
a ne oni što curice za kose vuku.

Knjiga je moj prijatelj
koji me od loše ocjene brani,
knjiga me svojim znanjem hrani.

Uvijek me mlate, uvijek me tuže,
za sve sam kriv uvijek me ruže.

Mašić Nikolina, 4.e

Albert Gruber, 8.a

FRIDA

Smeđe klupko čupavo,
neposlušno, skakutavo :
to je moj pas,
to je moj spas
kad u kući sam sama,
a svuda traje tama

njegov me pogled mazi
,
svakim pokretom pazi.
U krilo mi skoči,
Njuškicom obraz smoči
Kao da želi reći :
Hvala ti , Iva , na sreći!

Iva Buntić, 5.e.

Bruno Bajan, 1.d

ENGLISH PAGE

The English competition 2003

At the beginning of the second term of the past school year, four of my friends and I started to get ready for a long awaited English competition. Our tutor was Mrs. Nevenka Samac, our English teacher. The first part of it was held in schools because it was at school level. The test wasn't very simple at all, but all of us passed it. I almost forgot the people who did all the writing! Those are Katarina Župan, Matija Hustić, Helena Dugandžić, Marta Brekalo, and ... me. The competition at district level was going to be held on 12th April 2003 in «Matija Mesić» high school, here in Slav. Brod. We were all very excited and we practised very hard for it. Finally, the day came. I was as nervous as I never was before. The others seemed pretty cool about the whole situation, but I think that's because they've already been on competitions and I haven't. Before the competition started, we made a deal with Mrs. Samac. If the five of us make it to at least the first seven, Mrs. Samac would take us out for pizza. It happened! It actually happened! We couldn't believe our eyes! We made it to the first six! Helena was 6th, Matija was 4th, Katarina was 3rd, Marta was 2nd, and I was 1st. Mrs. Samac was very proud and happy. She took us out for pizza and we had a great time. After a while, we got news about the national competition. Surprise! Surprise! Four competitors from our school. It never happened before.

The «Annual Competition in English» was to be held in Zadar on 12th May 2003. We were going to stay there three days in one of the «Borik» hotels. The bus we were travelling in arrived in Zadar at about six in the morning. Tired and hungry, we finally came to the park of hotels «Borik». Then we waited for some time for our rooms to be ready. The first day was pretty good, mostly because all we did was sleep, eat and walk around town. The second day was the competition. A very exciting day, indeed. Hm! The test was awful from my point of view. Anyway, we had a great time for the rest of the day. That was Thursday. On Friday, we went to school again to see the results. In the end, Marta was 8th-the best of us. Later in the day, we went to Nin. You can see us in the photo. On Saturday morning, we left for Slav. Brod with memory that can't be erased.

Marija Meter, 8.c

I'M ALWAYS AHEAD OF MY TIME

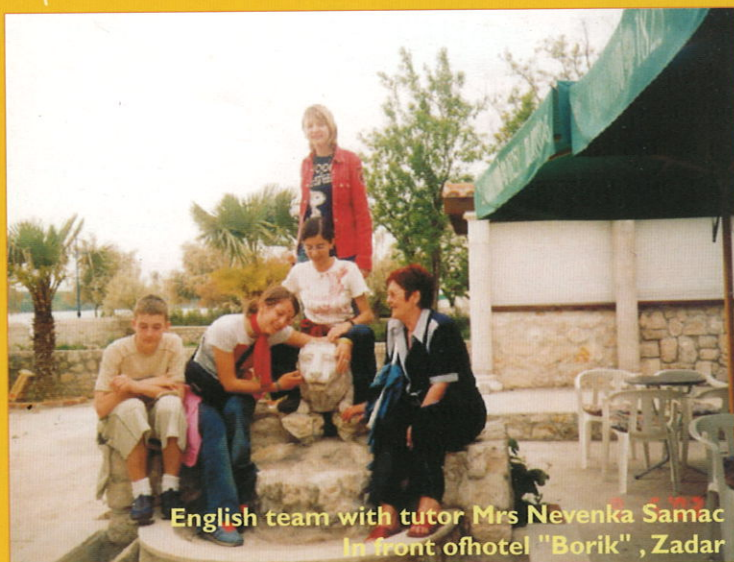
While I was watching Buffy the vampire,
I was thinking about Dharma and Greg.
While I was watching Dharma and Greg,
I was worrying about Roswell.
While I was watching Roswell,
I was wondering about South Park.
While I was enjoying South Park,
I was thinking about Asterix and Obelisk.
While I was watching Asterix and Obelisk,
I was wondering about that 70's show.
I'm always ahead of my TV program.

Božana Knežević, 8C

I'M ALWAYS AHEAD OF MY TIME

While I was getting up,
I was thinking about my breakfast.
While I was having my breakfast,
I was thinking about teasing my brothers.
While I was teasing my brothers,
I was thinking about meeting my friends.
I'm always ahead of my time!

Kaja Župan, 8.b

English team with tutor Mrs Nevenka Samac
In front of hotel "Borik", Zadar

Naša Nastja
zvijezda u usponu

RAZGOVOR S NAŠOM BALERINOM I VIOLINISTICOM
NASTASJOM ŠTEFANIĆ

Zvijezdica Meteora

U školi se često kriju talenti koji nam ponekad i promaknu.
Ovaj put nismo htjeli propustiti priliku. Razgovarali smo s
Nastasjom Štefanić učenicom 8.a razreda koja je do sada za
svoja plesna i glazbena dostignuća dobila brojna priznanja.

GLAZBA I PLES SU MOJA BUDUĆNOST

M: Kada si se počela baviti baletom?

Nastasja: Još kao petogodišnja djevojčica počela sam se baviti modernim baletom. Bila sam vrvkavo dijete i nisam mogla dugo izdržati na jednom mjestu. Nisam pokazivala prevelike sklonosti prema plesu, a u baletni studio sam se upisala zahvaljujući maminom poznanstvu s voditeljicom Oljom. I to je bilo to, ljubav na prvi pogled.

M: Vidiš li svoju budućnost u baletu?

Nastasja: Već na početku sam shvatila da je balet ono što volim i čime se želim baviti u budućnosti.

M: Jesu li probe naporne?

Nastasja: Broj proba iz godine u godinu je rastao zajedno s uspjesima i napretkom. Jednostavno ne razmišljam o baletu kao nečem napornom.

M: No, balet nije tvoja jedina ljubav?

Nastasja: U drugom razredu osnovne škole roditelji su me upisali u glazbenu školu. Kako mi je mama profesorica klavira i dirigentica, bilo je lijepo imati još jednog glazbenika u obitelji.

Kako sam kćer jedinica, odluka je bila da taj drugi, budem ja. Izabrala sam violinu. Nisam pogriješila. Ustanovilo se da imam dara i da bi se moglo puno toga postići.

M: Kada su krenula prva natjecanja?

Nastasja: Moje prvo natjecanje bilo je u Osijeku 2000. godine gdje sam osvojila 2. nagradu. Dvije godine kasnije na Regionalnom natjecanju, također u Osijeku, osvajam 1. mjesto, te 12. na državnom natjecanju u Rijeci. Prošle godine osvojila sam 6. mjesto na međunarodnom natjecanju u Zagrebu gdje su se okupili violinisti iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Slovenije, Makedonije i drugih susjednih zemalja.

M: Kako i koliko se družiš s mladima sličnih interesa?

Nastasja: Redovito polazim violinističke seminare na Hvaru i u Zagrebu. Uz rad tu je i druženje i nova poznanstva. A i članica sam Međunarodnog orkestra mladih gudača. Zahvaljujući glazbi i plesu posjetila sam i mogle europske države: Italiju, Njemačku, Sloveniju, Češku, Slovačku, Mađarsku, Francusku i Ukrajinu.

M: Odlična si učenica u obje škole, kako?

Nastasja: Ništa nije lako u životu. Moraš puno truda i vremena uložiti da bi postigao vlastiti cilj. Glazba i ples su moja budućnost, moj cilj. Trud je jedini način da ostvarim svoje snove.

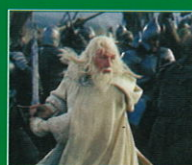
Gospodar prstenova Povratak kralja

Sadržaj:

Posljednji nastavak trilogije «Gospodara Prstenova» avanturistički je fantastični film u kojem se isprepleću mašta i stvarnost. Družina ide prema kraju svog putovanja. Snage Saurona napale su glavni grad Gondora u svojoj posljednjoj opsadi protiv ljudskog roda. Nekad slavnim kraljevstvu nikada nije više trebao kralj. Aragorn mora smoci snage da postane ono što jest po svom rođenju, nasljednik Gondora i da krene ususret svojoj sudbini. Dok Gandalf očajnički pokušava pokrenuti snage Gondora u akciju, kralj Théoden ujedinjava ratnike Rohana kako bi se pridružili borbi. No, unatoč njihovoj hrabrosti i odanosti, snage ljudskog roda unutar kojih su sakriveni vila Eowyn i hobit Merry ne mogu se nositi s rijekom neprijatelja koja se slijeva u kraljevstvo. Stoga hrabra trojka: Aragorn, Legolas i Gimli moraju pronaći vojsku mrtvaca kako bi ju nagovorili da pomogne pri obrani Gondora.

Sa svakom pobjedom dolazi i velika žrtva. Usprkos strašnim gubicima brojnih ljudskih života, Družina juriša naprijed u bitku svog života, ujedinjena u zajedničkom cilju da zaokupi Saurona i da Frodu priliku da uspješno završi svoje poslanje. Putujući neprijateljskom zemljom punom zamki, Frodo se mora sve više oslanjati na Sama i Golluma jer Prsten i dalje stavlja na kušnju njegovu odanost i, konačno, njegovu čovječnost. Sam otkriva Gollumovu namjeru da ih ubije i otme Prsten i na to upozorava Froda. No on zasljepljen Gollumovom glumom ostavlja Sama vjerujući da mu on želi uzeti Prsten. No kada ga Gollum pokuša ubiti i ostaviti na milost i nemilost golemom pauku pokaje se i biva zahvalan Samu koji ga je spasio od skore smrti. Sam i Frodo nastavljaju putovanje prema vulkanu u kojem unište Prsten i zauvijek spase svijet od zla.

Pripremila: Monika Milić, 8.c

Kritički osvrt na film

"Gospodar prstenova: Povratak kralja"

U srijedu, 28. siječnja sa školom smo išli gledati treći nastavak megapopularne i uspješne, od kritike pohvaljene trilogije "Gospodar prstenova". Pošto je film trajao 3,5 sata, većina učenika je mislila da neće dočekati kraj. Mene je film posebno zanimao jer je već više puta proglašavan najboljim filmom godine, favoritom za najbolji film i redatelja, dvije najvažnije kategorije, na ovogodišnjoj dodjeli "Oscara" i zato što je dan prije dobio 4 "Zlatna globusa" od 4 nominacije. Ipak, moram reći da me pomalo razočarao, jer sam očekivao ostvarenje puno bolje, ako je to moguće, od prvog dijela. Ovaj dio je lošiji od prvog, što samo dokazuje nepravdu što "Prstenova družina" nije osvojila "Oscara" za najbolji film 2001. godine. Što se tiče filma, počeo ću od glume. Nijedan od glavnih glumaca nije briljirao, osim Iana McKellena u ulozi čarobnjaka Gandalfa. No, nasuprot tome, režija je na visokoj razini. Peter Jackson je svakako zaslužao onog "Oscara" za koji je nominiran i "Zlatni globus" koji je već dobio. Izvrsna je također fotografija. Ipak, najbolji dio filma je glazba, koja je gotovo uvijek prisutna i izvrsno se uklapa u stvari koje se događaju na ekranu. Specijalni efekti su vjerojatno najbolji u povijesti filma, čak i bolji nego u prva dva dijela. Prvi dio filma je pomalo dosadan ali nakon otprilike sat vremena postaje jasno da je to samo uvod u kasnija zbivanja. Sve u svemu, "Gospodar prstenova: Povratak kralja" možda nije najbolji dio trilogije, ali je svakako jedan od najboljih, ako ne i najbolji, filmova ove godine.

Mitja Ružojić, 8.e

ŠPORT

NAŠE KOŠARKAŠICE NA POLUZAVRŠNICI DRŽAVNOG PRVENSTVA U POŽEGI

U sastavu Školskog športskog kluba "Mihanović 95" je i ženska košarka. Ove godine smo bile prvakinja Županijskog natjecanja i tako se našle na Poluzavršnici Državnog prvenstva u Požegi. Izgubile smo utakmicu u igri s Osjekom i Požegom pa tako i mogućnost sudjelovanja na Državnoj završnici. Nadamo se da ćemo ove godine biti uspješnije.

Na poluzavršnici su nastupile: Ivana Stvorić, Nina Baričević, Katarina Šarić, Ivana Glavaš, Majda Golob, Matea Marjančević, Ria Kljaić, (čuče): Josipa Božić, Renata Jakovac, Matea Tominović, Gabrijela Volarić i kapetan Hrvojka Vukoja.

Hrvojka Vukoje, 8.e

AKROBATSKI ROCK 'N' ROLL

I ove školske godine u okviru Školskog športskog kluba «Mihanović 95» djelovala je družina akrobatskog rock'n'rolla pod voditeljstvom

trenera Igora Vinkovića. Uspjeha je bilo više, izdvajamo one najmlađih. Na jesenskom ARGUS KUPU učenici Marko Pandža i Marina Zorić osvojili su 1. mjesto i zlatnu medalju, a Kristina Blumenšajn i Janko Morosavljević (na slici) osvojili su drugo mjesto i srebrnu medalju.

Kristina Blumenšajn, 1.a

TAE KWON-DO

Neki od članova Taekwon-do sekcije športskog Školskog kluba "Mihanović '95" sa voditeljem i trenerom Dominikom Maduna

Dana 15. 02. 2004. god. u Vrpolju je održan tradicionalni "VALENTINOVO CUP" tj. Međunarodni turnir u taekwon-do-u. Na ovom iznimno jakom turniru okupilo se više od 300 natjecatelja iz 19 klubova i 7 zemalja (Austrija, Mađarska, Slovenija, češka, BIH, Slovačka, Hrvatska). Članovi Š.S.K. "Mihanović 95.", natjecali su se kao sekcija T.K.D. kluba "Marsonia kuna", te na taj način ostvarili pravo natjecanja na ovom vrlo jakom turniru. Osobito mi je drago što vas mogu izvijestiti o iznimnim rezultatima koje su postigli članovi našeg kluba, a koji su ujedno u mnogome doprinijeli osvajanju 3. mjesta u poretku klubova (19 klubova). Dakle u pojedinačnim natjecanjima naši učenici i natjecatelji postigli su sljedeće rezultate:

- IZABELA HORVAČANIN - 4. c razred
- 1. mjesto - kadetkinje do 25 kg
- ANTONIA HORVAČANIN - 2. b razred
- 2. mjesto - kadetkinje do 25 kg
- SANDA LIVIA MADUNA - 5. b razred
- 3. mjesto - kadetkinje do 45 kg

Nakon ovako uspješnog turnira slijede vrlo brzo i druga natjecanja na kojima ćemo uložiti ponovo maksimalne napore kako bi zadržali kontinuitet uspješnih rezultata i epitet jednih od najboljih.

VODITELJ TKD SEKCIJE
Dominik Maduna

Županijsko prvenstvo u muškoj gimanstici u Slavonskim Brodu

Ekipa u sastavu:
Andrej Hustić, Denis Ramić, Elvis Ramić
Osvojila je 3. mjesto
Voditelj: Dario Sojčić

Prvakinje županijskog natjecanja plasirale su se na Regionalno natjecanje u Osijeku i zauzele 3. mjesto

Ekipa u sastavu:
Monika Oreč, Andrea Božić,
Ivona Oreč i Matea Bertanjoli
Voditeljica:
Dinka Marijanović

Knjige traže čvrstu torbu
I savjesnog učenika koji
Će ih iskoristiti!
ŠIFRA: Knjige beskućnice

Tražim Krampusa i
Tvrdu šibu da me
Ne mora boljeti ruka!
ŠIFRA: Umorna majka

Tražim peticu u
Šumi jedinica!
ŠIFRA: Plavuša

Tražim odbjegle oči
Koje su odlutale do
Djevojke crne kose!
ŠIFRA: Usamljenik

Guska traži gusana
Radi zajedničkog izlaska
U pećnicu!
ŠIFRA: Ljubav

Tražim osobu koja će me
Zamijeniti na sutrašnjem testu!
UVJET: Dobro poznavanje matematike!!!!
ŠIFRA: Linac

KO ŠTO "LUPI" POD SATOM U KLUPI??! (8.e)

Nastavnik: "Zbog čega su značajne Ploče?"
Učenik: "Zbog Rafe i mandarina!"
Nastavnik: "Koji su najveći slapovi na svijetu?"
Učenik: "Slapovi Glogovice!"
Nastavnik: "Gdje je rođen šestmilijarditi stanovnik planeta Zemlja?"
Učenik: "U Bosni" Nastavnik: "Gdje u Bosni?"
Učenik: "Na Koridoru."
Nastavnik: "Koja je prednost broda?"
Učenik: "Brod po vodi hoda!"
Nastavnik: "Zašto je opasno postati dio strujnog kruga?"
Učenik: "Mogao bi nam pokvariti frizuru!"
Nastavnik: "Glazba nastaje pod utjecajem..."
Učenik: "Alkohola!"
Nastavnik: "Nabroji barem dva muška glasa."
Učenik: "Pa to su batroit (bariton) i bus (bas)."
Nastavnik: "Poznaješ li bar jedan puhački instrument?"
Učenik: "Skakafon."
Nastavnik: "Ako nemaš ništa za napisati, napiši što imaš!"

Prikupile: Marija i Marina, 8.e

VODČAVNO

1. Predmet koji se zimi nosi na glavi
5. Ručica na vratima uz bravu
9. Oprati u vodi ili zaliti vodom
11. ...kao ormar
12. Plod divlje ruže; južni plod
13. Trzalačko žičano glazbalo, simbol pjesništva (množina)
15. ...kao arija
16. Muško ime
17. Predmet koji se zimi nosi na rukama
20. Epsko pjesništvo
25. Najjača igrača karta
26. Oni koji provode tiraniju, silnici, strahovladari
28. Zanos, polet
29. Mrak, tama
31. Rijeka u istočnoj Aziji (ime dobila po vrsti šarana)
33. ...kao pahuljica
34. Predmet koji se zimi nosi oko vrata
35. Ime glumice Karić
37. Pripadnik romanskog naroda na Balkanu, Cincar (Arumunj.)
39. Izlaženje na površinu vode nakon ronjenja
42. Žensko ime ((italijana od imena))
43. Žmrci, srsi, mrvci
44. Junak iz arapskih priča "1001 noć", posljednik čarobne svjetiljke

OKOMITO

1. Pleteni predmet od pruča, korpa
2. Ime pjevača Rahimovskoga
3. Okrugla udubina u koži na sredini trbuha
4. Sprave, naprave, uređaji
5. Automobilska oznaka za Kutinu
6. Dio jedećeg prigora (uz nož i žlicu dođe i ...)
7. Omotač drveta, lubenice ili banane
8. Znamenitosti poput one u Puli
10. ...kao akcija
14. Vesna, Ljiljana, Marija, Juraj, Tomislav i Josip
16. Tvornica za proizvodnju sira
18. Usni otvor, prvi organ kroz koji hrana prolazi
19. Proizvođači i trgovci vinom
21. Naprava kojom se piše i crta (Naliv...)
22. Ivanka Luetić
23. Predmet koji se zimi nosi na gornjoj polovici tijela
24. Sočno i slatko tropsko voće
30. Naprava mljevenje; zgrada u kojoj se melju žitarice
32. Poslovna prostorija, kancelarija
34. Udarac nogom u sportovima loptom
36. Ime glumice Šovagović-Despot
38. Kratica za "minuta"
40. Zlatko Crnković
41. Ime američkog glumca Pacina

Učenici 5. razreda

KRIŽALJKA

Čiro
Blažević

Crtao:
Filip Letilović, 8b

Stipe
Mesić

AUTOR:
BRUNO SOJČIĆ, 8.d

Oliver
Mlakar

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10			11
12					13	14	
	15			16			
17	18			19		20	
25		26				27	28
29	30				31	32	33
34			35	36	37		38
	39	40			41		42
43				44			

KUTAK ZAGONETKE

Ona je u drveću
Cvijeću i travi
Ona je u svačijoj
Zaljubljenoj glavi.

Ona je puna sreće i boli.
To je uvijek tako kad netko
Nekog voli.

Ona je livada
Puna šarenog cijeca.
Ona je za sve nas
Sreća najveća.

A iz srca svuda prođe,
tijelom prođe i u oko dođe,
pa iz oka svakomu čovjeku
od veselja - kapljice poteku!

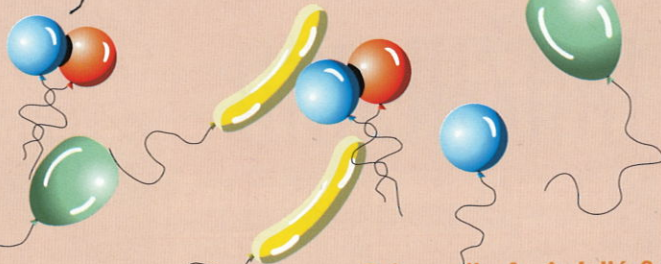
Vječni putnik,
putuje bez stanke,
u krug vrti
dvije noge tanke.

Kadkad žuri,
ponekad uspori,
malo kad se
istinski odmori.

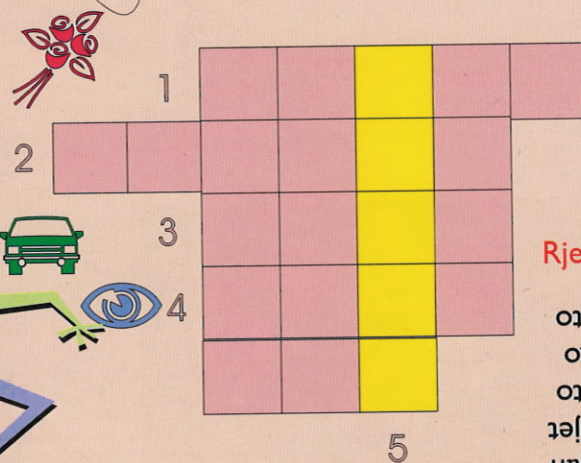
Tika-taka
korake si broji,
a u mjestu
neprestance stoji.

Zagonetavala vas je Anda Jelić, 8d

REBUSI

Pripremila: Anda Jelić, 8d

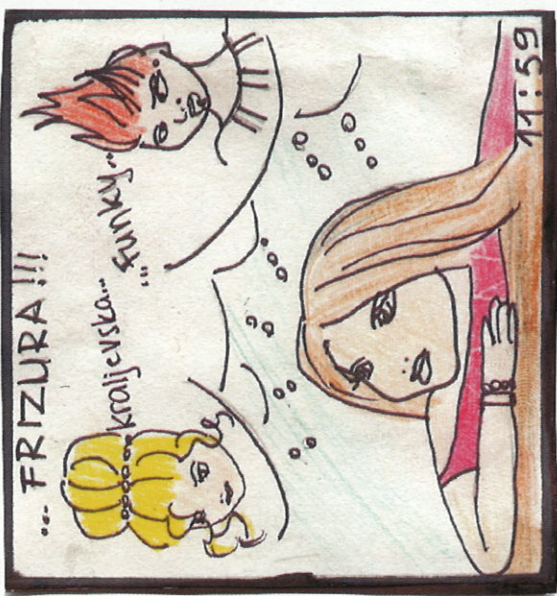
Rješenje

1. lili
2. svijet
3. auto
4. oko
5. ljeto

Pavić Irma, Bašić Ena, 5.c

METEOR

TEŠKO JE BITI LIJEPA!

POZDRAV
IZ SLAVONSKOG BRODA

AUTORI: IVANA MATKOVIĆ, 8.d, GABRIJELA PRGOMET, 8.d
IVKA GUDELJ, 8.d; VODITELJ : ANKICA VULETIĆ

Sunčev Dječak i Neva Navišica

by: Monika Nilić &c

A SUNCE BILU ZARUČIO, JOŠ
VIŠE SE OSILIO, RAŽARILU
PUSTU BANOVINU,
RAZGRINJALO
NEBO I

ZEMlju, USIJAU
SE VOJSKI OKUPA,
SLJEHOVI, KORIJAI
SJEKIRE, Gdje
KOJE SUNE
LOBORILU, TU
SE POD NJIM
GLIB OTVORI
GDJE STAJAO
TU NU
GROB NASTAJAO

BRZO PREBOJELI RANE OLEHOVI JUNACI, JER IH
DOBRA SREĆA POSLUŽILA. JOŠ BRŽE PREBOJELA
SIROTINJA, JER JU JE BIJEDA NAUČILA, A OLEH
BAN NI BOLOVATI NE MOGAŠE KRAJ ONARVE
NEVE NEVIČICE, VJENČALI SU SE I ZAUVIJEK
ŽIVJELI SRETNO I ZADOVOLJNO

THE
END

TUGLEDA BAKA SVOJE SELO.

BAKA NIJE ŽEJELA ŽIVOT BEZ SINA.
ŽEJELA JE ŽIVOT SA SINOM, DOM.
KADA TO REČE STRIBORU NESTAJE
ZAČARANE ŠUME... A Gdje JE GUŽA
VJEROJATNO SE SKRIVA IŠPOD
NEKOG KAMENA... KRAJ

A HOĆE LI U
TOJ SELU BITI
MOJ SIN?

NEĆE, ALI
TI ĆEŠ BAKO
BITI MLADA